

ADVENT SZEMLÉ

2024. NOVEMBER: A KÖZÉPSZERŰSÉG VALLÁSA + AZ UNIVERZUM HATÁRÁN + NYOMOK – AZ ADVENTUS EGYETEM SZÁZ ÉVE (1924–2024) + A „LEA-FAKTOR” + SYMBOLUM – JÉZUS „SZÜLETÉSÉNEK” 1700. ÉVFORDULÓJA + TÚLÉLI-E AZ EGYHÁZ A VÁLSÁGOT? + ADVENTISTA MÉDIAKÖZPONT – KÜLDETÉS ÉS SZENVEDÉLYES SZOLGÁLAT AZ ÉLETÉRT

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁROKNAK

Túléli-e az egyház a válságot?

ADVENT SZEMLE

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

2024. november
19-20.

**10-60%-os
árengedmény**

- Bukarest: 0740 10 10 34, 021 323 00 20
comenzi@viatasisanatate.ro
- Kolozsvár: 0745 51 32 29, 0364 73 69 72
gyongyi_pasztor@yahoo.com
(Cuza Vodă utca, 16 szám)
- Marosvásárhely: 0740 10 10 40,
0265 24 98 28, (Predeal utca, 120 szám)

**NYITOTT
KAPUK** : **NAPJA**

evs
editura viață și sănătate

Online NyKN:
november 19-20.

24 óra/nap

NyKN call-center:

november 19-20.

8:00-22:00

**NyKN a könyves-
boltjainkban:**

november 19-20.

9:00-18:00

Ajánlatunk nem vonatkozik az Év könyve-sorozat kiadványaira. A Nyitott Kapuk Napja alkalmából tett árengedményt nem befolyásolják egyéb árkedvezményes ajánlatok.

A promóció a készlet erejéig tart.

2024. NOVEMBER. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgeta Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Eugen Chirilănu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail adventszemle@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

AZ ELNÖK ÜZENETE

Az adventista gyülekezetekhez:

Isten kegyelmével és békéjével köszöntelek benneteket, és a könyvevangelista misszionáriusaink testvéri üdvözlését, valamint a romániai adventista lelkipásztorok üzenetét továbbítom számotokra. Előbbiekkel a múlt szombaton találkoztam, utóbbiakkal pedig az utóbbi két hétben volt alkalmam részt venni az évente rendezett lelkeszi táboron, amelynek keretében a 2024–2025-ös missziós évre való odaszentelődésre és tervezésre is sor került.

Elbeszélgettem az ország különböző régióiban szolgáló munkatársaimmal, és Isten arra készítetett, hogy üzenetet intézzek hozzájuk, amit itt önökkel is megosztok.

A Krisztus egyházáért végzett szolgálatom során gyakran voltak olyan pillanataim, amikor megálltam, és újabb motivációt kerestem a továbbhaladáshoz. Úgy éreztem, erőteljes ösztönzésre van szükségem, hogy folytatni tudjam, és a biztatást épp egy dorgálásban találtam meg, amikor is felismertem, hogy mennyire szeret engem Isten. Eszembe jutottak a csodák, amiket a Jó Atya a gyülekezeteimért és a gyermekeimért tett. Sosem álmodtam arról, hogy ilyen sok áldásban részesülök. Az Ő kegyelme által vagyok, aki vagyok, és ezt még jobban megértettem az evangéliumokból, ahol le van írva, hogy Jézus „elkezdé szemükre hányani ama városoknak, amelyekben legtöbb csodái lőnek, hogy nem tértek vala meg” (Mt 11:20).

Minden embernek szüksége van a megtérésre, de van egy kategória, amelynek tagjaitól Isten többet vár el, mivel többet is adott nekik. Nekünk, lelkipásztoroknak számos okunk van a megtérésre. Egy lelkipásztor több érvet sorolhat fel amellet, hogy miért kell alázatosnak, odaszentelt életűnek, eredményesnek lennie. A Megváltó egy alkalommal példázatot mondott a terméketlen fügefáról. Elképzelték, hogy a gazda hét év elteltével sem szedett termést a fáról. Az első négy év termését az Úrnak kellett szentelni (3Móz 19:23-24), nem lehetett elfogyasztani, ez idő után pedig a gazda még három éven át várta, hogy a fa gyümölcsöt teremjen (Lk 13:7).

Napjainkban a megtért lelkipásztor által termett gyümölcsöt mindenki látja, és minden ember örül a termésnek.

Lehet, hogy nem érzük el az isteni elvárások szintjét a belénk fektetett erőforrások arányában. A sorainkban történt „csodák” láttán már rég meg kellett volna térnünk „zsákban és hamuban ülve” (Lk 10:13).

Hogy néz ki egy megtért szolgáltevő? Elsősorban BECSÜLETES Isten és az egyház iránt. Személyes érdekei vagy baráti kapcsolatai sosem befolyásolják a döntéseit. Ha arra hívtunk, hogy vezetők legyünk, akkor vállaljuk az ezzel járó felelősséget. Isten és az egyház érdekei legyenek az első helyen, és ez legyen számunkra a legfontosabb. Senki sem engedheti meg magának, hogy felhívjon telefonon azért, hogy befolyásolja valamilyen döntésünket. Legyünk becsületesek a szervezet iránt, amelyet szolgálunk. Elmondtam a lelkipásztor munkatársaimnak, hogy ebből a szempontból nyugodt vagyok. Senkinek sem tartozom semmivel. Nincs olyan ember az országban vagy a világon, aki megengedné magának, hogy felhívjon, és megmondja, hogyan kell döntenem egy bizonyos ügyben. Mindenkit tisztelnünk kell, de senkinek sem tartozunk – mondta Pál apostol (Róm 13:7).

A lelkipásztor legyen teljes mértékben ELKÖTELEZETT, mivel van egy elhívása, továbbá számos oka a megtérésre. Már belefáradtam azt

TARTALOM

3 Vezércikk

Aurel Neațu
Az elnök üzenete

5 Lelkiség

Florin Orodan
A középszerűség vallása

6 Összehívás az egyházterületi választásokra

7 Elmélkedés

Dr. Benone Lupu
Az Univerzum határán
Az „isten fraktál”

11 Esemény

Dr. Iosif Diaconu
Nyomok – az Adventus Egyetem száz éve (1924–2024)

16 Esemény

Pavel Memete
A Romániai Adventista Nyugdíjpénztár tagjainak találkozója

19 Lelkiség

Dr. Ștefan Radu
A „Lea-faktor”

20 Elmélkedés

Dr. Benone Lupu
Symbolum – Jézus „születésének” 1700. évfordulója

23 Teológia

Mark Finley
Túléli-e az egyház a válságot?

26 Misszió

Adventista Média Központ
– küldetés és szenvedélyes szolgálat az életért

31 Gyermekoldala

Alina Chirileanu
Ismerd fel a Bibliái személyeket!

hallgatni, hogy a lelkészek némelyikének más prioritásai vannak. Nem kell egyébről álmodoznunk, csak arról, hogy szenvedéllyel éljük azt, amit Isten ránk bízott ebben az egyházban. Ez 100%-os elkötelezettség esetén nem nehéz, mivel ilyenkor a szolgálat igája gyönyörűsége, és a teher könnyű (Mt 11:30).

Az Isten akarata szerinti lelkipásztor továbbá legyen PÉLDAMUTATÓ. Missziós szempontból ösztönöznünk kell az embereket, hogy „mindenben *önmagunkat adjuk példaképül*” (Tit 2:7), főként a családukban. Fel kell emelkednünk arra a szintre, amit elvárnak tőlünk az emberek. Jézus sosem várt el olyat az emberektől, amit Ő előbb nem valósított meg. Nem könnyű feladat, mivel hatalmas rajtunk a nyomás, de Istennel sikerülhet, hiszen Ő sosem hagy magunkra.

Ha meggyőződésünk, hogy nagyon sokkal tartozunk Istennek, akkor egyszerű dolgunk lesz. Minden okunk megvan a megtérésre, mert Isten mindent megadott, ezért különleges elvárásokat állított azokkal szemben, akik látták az Ő dicsőségét.

Elmondtam lelkipásztor testvéreimnek, hogy az előttünk álló különleges időben, amikor az országban és az egyházban is választások lesznek, ajánlatos lenne Isten művére összpontosítani. A társadalomnak tudnia kell, hogy az Adventista Egyház nem avatkozik a politikába, és a választási kampány idején nem hívunk meg gyülekezeteinkbe politikai jelölteket. Krisztus egyházát egyetlen párttal sem társíthatjuk, mivel nekünk Isten iránt kell kötelezetget teljesítenünk.

Ne tétovázzunk, igazítsuk ki, amit ki kell igazítani, és viselkedjünk felelősségteljesen Isten iránt, ne éljünk vissza a bizalmával!

Azért imádkozom, hogy Isten áldjon meg, és dorgáljon meg azokért a tévedésekért, amelyeket elkövettünk elene és embertársaink ellen. Árassza ránk és minden szolgálattevőjére az Ő bölcsességét! Isten Szentlelke ültesse belénk a megtérés legjobb gondolatait, és segítsen bőséges, szép és maradandó gyümölcsöt teremnünk (Jn 15:16).

Nagy vonalakban ez volt a lelkipásztorokhoz intézett üzenetem fő mondanivalója, amit az Unió bizottságának jelenlétében közöltem, amikor is megkértem a különböző osztályokat vezető munkatársaimat, hogy osszák meg velünk a következő szolgálati időszakra vonatkozó fontosabb információikat. Imádkozom önökért, a gyülekezetek szolgálattevőikért és mindazokért, akik – bárhol is legyenek – az Úr Jézus Krisztus nevét hívják segítségül.

Az Adventista Egyház humanitárius szervezetének jelentése szerint 2024-ben az elmúlt hétig 4.268 személy részesült nagyjából 150.000 euró értékű támogatásban közel 1.000 önkéntes segítségével. A szeptember 21-ére, szombatra meghirdetett adománygyűjtés során közel 400.000 euró értékű adomány gyűlt össze. Híveink odaadásának köszönhetően egyre ismertebbé válik egyházunk, még többen hallhatnak az ADRA és a Speranța TV tevékenységéről, és sokak elméjében az „adventista” név a segítőkészséggel és a jósággal társul.

Befejezésül üdvözetemet küldöm az egyházunk washingtoni (AEÁ) székházában tartott őszi tanácsulésről. A későbbiek során beszámolót teszek közzé a romániai gyülekezetek tevékenységeiről, és a várva várt Jézus Krisztusba vetett hitünk profetikusságáról.

Isten áldjon benneteket! ■

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

Közlemény a Hetednap Adventista Egyház romániai elnökválasztási kampánytól való elhatárolódásáról

„Felele Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem innen való” (Jn 18:36).

Az evangéliumi elvekkel és a Hetednap Adventista Egyház Szervezeti és működési statútumával összhangban (megjelent a Hivatalos Közlönyben; 9. cikk., 1. és 2. bekezdés), az Adventista Unió ismételten hangsúlyozni kívánja, hogy nem vesz részt a romániai elnökválasztási kampányban, és nem szövetkezik egyetlen jelölttel sem. Egyházunk arra bátorítja híveit, hogy imádságos lelkülettel, szabad lelkiismeretük alapján szavazzanak.

Az Adventista Egyház hivatalosan és határozottan elhatárolódik azoktól az adventista tagoktól, akik magánszemélyekként politikai szerepet vállalnak, vagy azoktól az eseményektől, amelyeken bármelyik elnökjelölt politikai céllal megjelenik az egyház által szervezett istentiszteleteken vagy rendezvényeken. Ennek értelmében Aurel Neațu, az Unió elnöke a lelkipásztorok elé terjesztette álláspontját, és nyílt üzenetben szólította fel a testvériséget, hogy az egyház nevében ne hívjanak meg a gyülekezetekbe jelölteket, és ne használják kampánycélokra a gyülekezeti termeket.

A legjobb dolog, amit az országunkért tehetünk, hogy buzgón imádkozunk azokért a jelöltekért, akik a bibliai értékeket követik, hiszen „Isten a bíró, aki egyet megaláz, mást felmagasztal!” (Zsolt 75:8).

A fentiek értelmében felszólítjuk a hírügynökségeket és a sajtó képviselőit, hogy az „adventista” nevet a választás kontextusában kimonodottan egyházunk jelen közleményével és hivatalos nyilatkozataival összhangban használják.

„Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké: mert övé a bölcsesség és az erő. És ő változtatja meg az idöket és az idöknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ád bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek” (Dán 2:20-21).

A Romániai Hetednap Adventista Egyház Unióbizottsága nevében:

Bukarest, 2024. október 13.

Aurel Neațu, elnök

Georgel Pirlitu, titkár

A KÖZÉPSZERŰSÉG VALLÁSA

Vallás és vallásosság

Az ókori- és modern történelmet tanulmányozva megfigyelhetjük, hogy az ember mindig is vallásos volt (bár egyesek szeretnék ezt a tulajdonságot kiszakítani az emberből, mert a vallást fejlődést gátló, primitív, hasztalan maradványnak tekintik). Vallások jelennek meg és tűnnek el, változnak a vallásos elméletek és gyakorlatok, az ember vallásos érzülete azonban állandó. Léteztek és ma is léteznek állam által el nem ismert (de nem illegális) vallások, amelyek nem rendelkeznek szervezettel vagy saját „templomokkal”, mégis több millió hívet mondhatnak magukénak. Íme, néhány közülük: a munka vallása, a személyi kultusz, a pénz vallása, a divat vallása, a szépség kultusza, stb. Ezek közé sorolható az a vallás is, amelyet szeretnénk közelebről megvizsgálni: a középszerűség vallása. Hallottatok-e róla? Gondolatok valaha arra, hogy ez a vallás igencsak elterjedt a mai társadalomban, sőt még az egyházban is?

A középszerűség vallása: doktrínák és gyakorlatok

A középszerűség vallásának alapelve szerint minden esetben csak a szükséges minimumot kell választani ott, ahol lelki, intellektuális vagy fizikai erőfelfejtésre van szükség. Ennek a filozófiának a híve általában a következő alapkérdést veti fel: Mennyi az a szükséges minimum, amit meg kell tennem ahhoz, hogy tovább haladhassak? (Más szavakkal, mi az a minimális jegy, amit el kell érnem a vizsgán; melyek azok a minimális kötelességek, amiket elvár tőlem a társadalom; az üdvösség elnyerése érdekében mi az a szükséges minimum, amit teljesítenem kell?)

A gondolkodásmód mögött olyan magatartásformák és jellemtulajdonságok állnak, mint a lustaság, a közöny, a felelőtlenség, az önelégültség vagy a hanyagság. A középszerű ember megreked egy bizonyos szinten, nem rendelkezik előrelátással, nincsenek nagy céljai, mindig gyengén teljesít, nem kezdeményez, mások segítségére és szánalmára szorul, egyik napról a másikra tengeti életét, és szürke „szemüveget” visel, ezért nem látja meg az életben a sokszínűséget, és nem tud örülni neki. Az ilyen ember számára a kritikus gondolkodás veszélyesnek, a felelősségvállalás öngyilkosságnak, a buzgóság indokolatlan befektetésnek, az együttérzés és odaadás pedig az erőforrások értelmetlen eltékozlásának tűnik. Következésképpen, ezek az emberek éretlenek maradnak, könnyen manipulálhatók és gerinctelenek, akikre sem Isten, sem az emberek nem számíthatnak. Lehet, hogy a felső-

roltak közül valamiben magunkra ismerünk?

Isten és a középszerűség

Ha figyelmesen olvassuk a Szentírást (akik még gyakorolják ezt a szokást), megfigyelhetjük, hogy Isten éppúgy összeegyeztethetetlen a középszerűséggel, mint a bűnnel. Bűn lenne a középszerűség? Isten úgy tervezte az embert (vagyis engem és téged), hogy létezésünk minden területén maximálisan fejlődjünk, és a lehető legmagasabb szintet érjük el. Jézus tehát azt szeretné, hogy bővelkedő és sikeres életet éljünk (Jn 10:10), ne „farok”, hanem „fej” legyünk, mindig „feljebbvalók”, és sosem „alábbvalók” (5Móz 28:13), tűzzünk ki magas célokat, és igyekezzünk elérni azokat. Azt szeretné, hogy legyünk buzgók mindenben (Róm 12:11), törekedjünk a legjobb minőségre teljes szívvel, lélekkel, mint amit az Úrnak teszünk (Kol 3:23). Ha teljes szívvel keressük a bölcsességet (mintha kincset keresnénk, Péld 2:1-9), Isten megígéri, hogy nagylelkűen megadja azt ne-

**LAODICEA
ÁTKA
FLORIN
ORODAN**

**KÖZÖSSÉGBEN
LENNI ISTENNEL
ÉS A SZENTEKNEK
ADATOTT HITTEL
RENDELKEZNI
ÁLLANDÓ NÖVEKE-
DÉST FELTÉTELEZ
MINDEN TÉREN. EZ
A NÖVEKEDÉS MÁR
ITT ELKEZDŐDIK,
ÉS MAJD AZ ÖRÖK-
KÉVALÓSÁGBAN
FOLYTATÓDIK.**

künk bőséggel (Jak 1:5). De miért oly kevés a bölcsesség közöttünk? Isten gyűlöli a felületesen végzett munkát, főleg, ami a hitéletet illeti (Jer 48:10), sőt, még átkot is kilátásba helyez. Közösségben lenni Istennel és a szenteknek adatott hittel rendelkezni állandó növekedést feltételez minden téren. Ez a növekedés már itt elkezdődik, és majd az örökkévalóságban folytatódik.

Isten és én

Noha nem szívesen ismerjük be, egyházként és egyénekként is komoly problémát jelent számunkra a közép-szerűség. Ezt maga Isten mondja (ha még elhiszük a szavait). Úgy tűnik, hogy ez Laodicea kimondatlan átká. Hogy jutottunk ide? Az önelégültségünknek („gazdag vagyok, meggazdagodtam, semmire sincs szükségem” – Jel 3:17) és az általunk felállított alacsony mércének kö-

szönhetően, amit őszüleinkhez hasonlóan fügefalevelekből készítettünk! Azt gondoljuk (vajon ki sugallta ezt?), hogy az üdvösség tekintetében van egy minimális átmenő „jegy”, az az átkozott „ötös”, de keserű csalódásban lesz részünk. Ne csodálkozzunk azon, hogy gyengék a gyülekezeteink, hogy bár sztoikusán, de buzgalom nélkül vonszoljuk magunkat a hitéletben, és Isten már nem talál a sorainkban a munka terhének viselésére alkalmas egyéneket.

Megfogalmazódik bennem a kérdés: Lehet-e még változtatni ezen, és ha igen, kinek kell elkezdnie a változást? Isten egyszerű és kihívással teli választ ad erre a kérdésre: „Keresék közülük valakit...” (Ez 22:30). Lehetsz te ez a valaki? Lehetek én az, akit Isten keres? ■

Florin Orodan, lelkipásztor, Bánáti Egyházterület

ÖSSZEHÍVÁS AZ EGYHÁZTERÜLETI VÁLASZTÁSOKRA

A **Bánáti Egyházterület** Végrehajtó Bizottsága a 2024. szeptember 4-én meghozott 130-as számú határozata értelmében meghirdeti a Bánáti Egyházterület Közgyűlésének összehívását **2025. március 4-ére**, 9 órai kezdettel. Helyszín: „Salem” gyülekezet, Arad, Ștefan Augustin Doinaș út, 36. sz.

A **Munténiai Egyházterület** Végrehajtó Bizottsága a 2024. október 16-án meghozott 157-es számú határozata értelmében meghirdeti a Munténiai Egyházterület Közgyűlésének összehívását **2025. február 23-ára**, 10 órai kezdettel. Helyszín: Adventus Egyetem, Cernica, Decebal út, 11-13. sz.

A **Moldvai Egyházterület** Végrehajtó Bizottsága a 2024. június 9-én meghozott 1-es számú határozata értelmében meghirdeti a Moldvai Egyházterület Közgyűlésének összehívását **2025. március 2-ára**, 9 órai kezdettel. Helyszín: Központi gyülekezet, Bákó, Energiei út, 23. sz.

Az **Olténiai Egyházterület** Végrehajtó Bizottsága a 2024. június 27-én meghozott 196-os számú határozata értelmében meghirdeti az Olténiai Egyházterület Közgyűlésének összehívását **2025. március 6-ára**, 9 órai kezdettel. Helyszín: Központi gyülekezet, Krajova, 24 ianuarie út, 2. sz.

Az **Észak-erdélyi Egyházterület** Végrehajtó Bizottsága a 2024. szeptember 16-án meghozott 167-es számú határozata értelmében meghirdeti az Észak-erdélyi Egyházterület Közgyűlésének összehívását **2025. február 25-ére**, 9 órai kezdettel. Helyszín: az Észak-erdélyi Egyházterület székháza, Kolozsvár, Borhanciului út, 44. sz.

A **Dél-erdélyi Egyházterület** Végrehajtó Bizottsága a 2024. szeptember 25-én meghozott 373-as számú határozata értelmében meghirdeti a Dél-erdélyi Egyházterület Közgyűlésének összehívását **2025. február 27-ére**, 9 órai kezdettel. Helyszín: Hotel Imperial Inn, Marosvásárhely, Dózsa György út, 231. sz.

AZ UNIVERZUM HATÁRÁN AZ „ISTENI FRAKTÁL”

A. Fraktál világegyetem?

A fraktál belső önhasznósággal¹ rendelkező geometriai alakzat. Ez azt jelenti, hogy ha feldaraboljuk, a teljes alakzathoz (nagyjából) hasonlító részecskéket, darabokat kapunk.² A kifejezés a latin *fractus* szóból ered, amelynek jelentése: „tört”, „darabolt”. Fraktál alakzatokkal mindenütt találkozunk a világban. Íme néhány példa: a brokkoli, a páfrány, a fák, a hegyek, a tengerpartok, a víz, a felhők, a levegő, a kristályok, az üveg, a Lichtenberg-féle ábrák³, az érrendszer, a légzőrendszer, az agyi idegrendszer és sok más egyéb.

Alakzatukat tekintve a fraktálok a Fibonacci-sorozattal, az aranymetszéssel ($\Phi = 1,618$), a görög píval (π), a négyzetgyökkel, a nulla és végtelen fogalmával és a többdimenziós skálákkal van összefüggésben. Noha a fraktál szerkezetek különösen bonyolultak, Mandelbrot⁴ azt állítja, hogy a természetben gyakrabban előfordulnak, mint gondolnánk: „Egyes vélekedések szerint a fraktálok bizonyos formái előfordulnak az emberi agyban, ezért is érzik az emberek annyira magukhoz közelinek a fraktálokat. Ezt a közelséget még titkok övezi, és ez a titok egyre inkább mélyül, minél inkább beássa magát valaki a témába.”⁵ A fraktálokat Benoît Mandelbrot fedezte fel 1975-ben. Maria Isabel Binimelis pedig kijelentette, hogy a fraktál „olyan szerkezeti forma, amely nem csupán az emberi agy alakzatát tükrözi, hanem még azelőtt létezett, mielőtt az emberi agy először megérthette volna.”⁶ Ezek az alakzatok az anyag egyetemes szerkezeti formájának a modelljei.

Hugh Everett 1957-ben a Koppenhágai Iskola nyomdokait követve állt elő a multiverzum-elmélettel (*Many Worlds Interpretation*), amit később Stephen Hawking⁷, Steven Weinberg, Michio Kaku is átvett, és rajtuk kívül még sokan mások. Hawking és Hartley 1980-ban egy új elmélettel állt elő: a *határfeltétel* elmélet kijelenti, hogy az ősbombának valójában nem volt jelentős szerepe, és hogy az univerzum igazából egy fraktál alakzatú multiverzum. Más szóval, világegyetemünk egy másik univerzum kisebb méretű „másá”, amely a maga során hasonlít egy másik univerzumra, és

így tovább. Hawking sokat dolgozott ezen a modellen, és az évek során számos érvet felvonultatott elmélete alátámasztására.

Az elmélet támogatásra talált a tudományos világban, aminek következtében Luciano Pietrone-ro 1987-ben kidolgozta a saját elméletét. Szerinte az a tény, hogy a szilárd anyag és az űr váltakozva fordul elő – kezdve a szubatomi világtól egészen a makrokozmoszig –, azt igazolja, hogy az univerzum fraktál szerkezetű. Az elméletet Francesco Sylos Labini fizikus is támogatta, aki abból indult ki, hogy a még tanulmányozás alatt álló szuper-klaszterekben a szilárd anyag és az űr egyre gyakrabban fordul elő, ami szintén az univerzum fraktál alakzatára utalhat.

Nehéz bebizonyítani, hogy ez tényleg valóság, vagy csak feltevés. A tudósok egy része kategorikusan elutasítja ezt a feltevést. A galaxisok nem hasonlítanak egymásra, sőt, igazából mindenik sajátos tulajdonságokkal rendelkezik, mégsem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a világegyetemben az égitestek körkörös pályán mozognak. A galaxisok egy titokzatos csillagközi központ körül keringenek. Egyes galaxisok fekete lyukak körül járnak a pályájukat, a naprendszerek egy-egy központi nap körül, a bolygók egy-egy nagyobb csillag körül, a kísérő bolygók pedig a bolygók körül (az Európa, a Ganümédész és a Kalliszto a Jupiter körül; a Titán és a Triton a Neptunusz körül, a Hold pedig a Föld körül). A Föld a maga során a saját magva körül forog, az atomok világában pedig az elektronok a sejtmag körül keringenek.

A legparányibbtól a legméreteesebb elemig mindent egy erőteljes gravitáció tart ellenőrzése alatt. Az elektronok 3000 km/szekundum (10.800.000 km/h) sebességgel száguldanak. A Föld 107.210 km/h (30 km/szekundum) sebességgel kering a Nap körül. A galaxisunk peremén található Nap 828.000 km/h sebességgel forog, a Földünket is

**A TEREMTÉS
CSODÁI
BENONE
LUPU**

ISTEN A TERMÉSZETET AZ EMBER ELŐTT TEREMTETTE, DE CSAK AZ EMBERREL NYERTE EL VÉGSŐ RENDELTETÉSÉT – KÖZVETÍTŐI SZEREPÉT AZ EMBER ÉS A TERMÉSZET TEREMTŐJE KÖZÖTT.

maga után „vonszolva”. A csillagászok számításai szerint tehát amellet, hogy a galaxisunk önmagában is forog, nagyjából 600 km/szekundum (2.160.000 km/h) sebességgel is száguld az Oroszlán csillagkép felé.

Teljesen biztos, hogy e sorok olvasása közben sem állunk egy helyben.

Ha itt egyetemes mozgásról van szó, akkor elképzelhető az is, hogy a világegyetem is „forog” a saját tengelye körül? Ha igen, akkor elképzelhetünk további, a saját tengelyük körül forgó univerzumokat is? A *húrelmélet* tizenegy dimenzióról, vagyis tizenegy lehetséges univerzumból beszél. Miért ne? A *Smaragdtábla* a következő ismert kijelentést tartalmazza: „Íme, ami fent van, alulról jön, ami lent van, felülről. Az Egy műve a varázslat.”⁸ A nagy összhang a részecskék önhasonlóságában mutatkozik meg, egészen a legparányibb, szubatomi részecskékig visszamenően.

Stephen Hawking lelkes híve volt ennek az elméletnek. Ha valóban ez lenne a tényállás, akkor fraktál hasonlóság létezik a különböző univerzumok között? A „Nagy Vonzó” jelenléte igazolja ezt az elméletet, és nem véletlen, hogy Hawking ezt hirdette egész életében. Ma már egyre több fizikus mond le az ősrobbanás-elméletről, miközben nagy reményeket fűz a multiverzum fogalmához.

B. A „Nagy Vonzó”

A titokzatos „Nagy Vonzó”⁹ fogalmát 1929-ben fedezték fel a galaxisok vörös tartomány felé tartó mozgásában. „Galaxisunk valami felé tart, amit még nem értünk pontosan. A mozgásirány fókuszpontja a »Nagy Vonzó«, ami nem más, mint a kozmikus evolúció több milliárd éves terméke” – állítja Paul Sutter úrkutató, a New York-i Stony Brooks Egyetem asztrofizikus professzora a *BBC World* által sugárzott egyik interjúban. Erre az erőre nincs magyarázat.

A megfigyelések alapján Földünkötől nagyjából 220 millió fényévnyi távolságra található egy gravitációs anomália, amely vonzza a galaxisokat, beleértve a Tejútrendszert is, amely ennek köszönhetően a természetellenes 2 millió km/h sebességgel száguld a „Nagy Vonzó” felé. A számítások szerint ennek a középpontnak a gravitációs ereje egymillió milliárd nap tömegnek felel meg.¹⁰

Egy 2014-es tanulmány rámutatott, hogy naprendszerünk egy nagyjából 70 naprendszerből álló, úgynevezett Lokális Halmazhoz tartozik. Ezen naprendszerek közül a legterjedelmesebb az Androméda-köd, a mi Tejútrendszerünk és a Triangulum-galaxis, amely további hasonló „csoportosulásokkal” együtt egy sokkal nagyobb alakzatot alkot, a hozzávetőleg 100 millió fényévnyi átmérőjű,

**NAPJAINKBAN
MÁR EGYRE TÖBB
FIZIKUS MOND LE
AZ ŐSROBBANÁS-
ELMÉLETRŐL,
MIKÖZBEN NAGY
REMÉNYEKET FŪZ
A MULTIVERZUM
FOGALMÁHOZ.
A MULTIVERZUMOK
LÉTEZÉSÉNEK
ÉSHETŐSÉGE NEM
VÁLTOZTAT AZ ALAP-
ÁLLÁSON, MISZE-
RINT AZ ÁLTALÁNOS
MODELLT EGY NAGY
ERŐ TARTJA EGYBEN.**

korong alakú Szűz szuper-klasztert¹¹ a hozzá tartozó nagyjából száz galaxissal és galaxiscsoportosulással együtt.¹²

A Szűz szuper-klaszter a maga során az úgynevezett Laniakea szuperhalmazhoz¹³ tartozik, amely még magába foglalja a Hüdra-, a Centaurusz-, a Fornax-, az Eridanosz- és a Regulusz szuper-klasztereket, továbbá pedig az Abel mozaikszóval jelölt egyéb szuper-klasztereket is. A Laniakea átmérője nagyjából 520 millió fényév,¹⁴ és a Tejútrendszernél hozzávetőlegesen százezerszer nagyobb tömeggel rendelkezik. A csillagászok meghatározása szerint a „Nagy Vonzó”, amely felé a galaxisunk is száguld, a Laniakea szuperhalmaz gravitációs középpontjában, a Regulusz szuper-klaszter közelében található.¹⁵

Hogy mi is valójában ez a „Nagy Vonzó”, azt senki sem tudja.

A legújabb kutatások szerint a „Nagy Vonzó” a mi naprendszerünkön kívül legalább százezer másik galaxis keringését befolyásolja. A kérdésre még nem találtak végleges választ, mivel a „Nagy Vonzóhoz” tartozó galaxisok hatalmas tömege egymagában nem képes igazolni azt a hihetetlen erőhatást, amit a több milliárd fényévi távolságot felölelő területre képes kiterjeszteni.¹⁶

Lister Staveley-Smith, a Nyugat-Ausztráliai Egyetem keretében működő *ARC Centre of Excellence per All-sky Astrophysics* egyik vezető kutatója az *Astronomical Journal* hasábjain kijelentette: „Nem találunk magyarázatot arra, hogy mi okozza azt a gravitációs gyorsulást, ami a Tejútrendszert mozgatja.”¹⁷

Nem is annyira a „Nagy Vonzó” titka a fontos, mint inkább a lehetséges behatásai, melyek szerint a világegyetem más „zugai” is saját „Vonzójuk” hatása alatt állnak, és hogy az egész világegyetem valójában egy fraktál alakzat, amit „Egyetlen Vonzó” tart össze. A multiverzumok létezésének eshetősége nem változtat az alapálláson, miszerint az általános Modellt egy Nagy Erő tartja egyben.

És ez az erő Isten.

C. Isten „képmása”

Ha visszatérünk a Teremtés könyvéhez, megfigyelhetjük, hogy Isten három alapvető elemet használt fel a teremtéskor: a szavát, az energiát (az anyagot) és a modellt (a képmást). Az anyag a Szó révén állt elő. Ez az életet „kirobbantó” Szó teszi tudatossá az embert, hívja el és fogalmaz meg benne kérdéseket, tájékozódást nyújt, és mindennek értelmet ad. „Míg testünk – ahogy a Teremtés könyvében olvassuk – az *adamah*-ból, vagyis a porból származik, a bensőnkben ott van a szó,

amely megszólít és hív, és szeretne emlékeztetni az eredetünkre, valahányszor szóra nyílik az ajkunk.”¹⁸

A szónak nem csupán az a célja, hogy Isten „képét és hasonlatosságát” nyújtsa a férfinak és a nőnek (1Móz 5:1-2), hanem életet ad, továbbá pedig párbeszédre és kapcsolatra hív. A kapcsolatra törekvő, szeretetteljes Isten (1Móz 1:26) képes olyan lényekké változtatni bennünket, hogy válaszolni tudjunk szeretetére. Az emberiség létezését a férfi és nő kapcsolata teszi teljessé¹⁹ (1Móz 2:18), miáltal a kezdeti isteni jelleget tükrözi. A héber szöveg Ádám teremtésénél a *lo tov* „egyedüliségre” utaló kifejezést használja, ami a héberben akkor is feltűnik, amikor valami „nem jó”. Más szóval, nem volt jó, hogy az ember egyedül élt. A család megteremtésekor azonban már a *tova – tov me'od*, vagyis „igen jó” (1Móz 1:31)²⁰ kifejezéssel találkozunk. A család egysége és meghittsége felszámolja az egyedüllétet, és megteremti az isteni egység modelljét.

Az ember akkor jó, amikor Isten képmását tükrözi, és akkor marad meg jónak, ha ezt a képmást másokban is meglátja.

Az isteni képmás a másik emberben és a körülöttünk levőkben fraktálisan fordul elő. Mózes első könyvében megfigyelhetjük, hogy Ádám „nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára, és nevezé annak nevét Sétnek” (1Móz 5:3). Íme tehát a kulcs: amint Ádám a mennyei Atya képmását és hasonlatosságát hordozta, úgy az ő fia is az „ő képére és hasonlatosságára” született. A kezdeti isteni modell újból megjelent a fiúban, és ez így folytatódott egészen napjainkig. Az élet fraktális modellt hordoz magában. Stăniloae professzor is ezt hangsúlyozza: „Minden emberi arc Isten képmását tükrözi, ugyanakkor a teljes emberiség képmását is. Ez egy olyan »én«, ami »bennünk« mutatkozik meg a végtelenig.”²¹ A család és az egyház egységével az Istenség egysége mennyei modellt állít elénk itt a Földön.

Következtetésként jegyezzük meg Ellen White szavait: „A látható szemlélteti a láthatatlant. Az erdő magas fájától kezdve a sziklába kapaszkodó zuzmóig, a határtalan óceántól a tengerpart legkisebb kagylójáig mindenben megláthatják Isten képmását és keze nyomát.”²² Az Ő képmását szemlélve változunk el, és válunk hozzá hasonlóvá, s így, ha valaki ránk tekint, meglátja rajtunk, bennünk mennyei Atyánk képmását. ■

**AZ EMBER
AKKOR JÓ, HA
ISTEN KÉPMÁSÁT
TÜKRÖZI, ÉS
AKKOR MARAD
MEG JÓNAK, HA
EZT A KÉPMÁST
MÁSOKBAN IS
MEGLÁTJA.**

1. Önhasonlóságról beszélünk, amikor az alakzat valamelyik része vagy egyes részei hasonlítanak magára az alakzatra.
2. Benoît Mandelbrot: *The Fractal Geometry of Nature*. W. H. Freeman and Company, 1982.
3. A Lichtenberg-féle ábrák az elektromos kisülések nyomán keletkeznek.
4. Benoît Mandelbrot: *Nel mondo dei frattali*, Roma 2005, 56. o.
5. Benoît Mandelbrot: *Gli oggetti frattali*, Torino 2000, 59. o.
6. Maria Isabel Binimelis: *Un nuovo modo di vedere il mondo, i frattali*, Milano 2010, 7. o.
7. Stephen Hawking: *Universe or Multiverse*, 19. o.
8. „Quid est inferius, est sicut quod est superius, et quod est superius est sicut quod inferius: ad perpetrandam miracula rei unus”. *Tablata de Smarald*, Ermete Trismegistru
9. Donald Lynden-Bell és mások: „Spectroscopy and photometry of elliptical galaxies. V-Galaxy streaming toward the new supergalactic center”, in *Astrophysical Journal*, 326. köt., (1988. március 1.), 1. rész, 19–49. o.
10. Lister Staveley-Smith és mások: *An HI Survey of the Great Attractor Region. Mapping the Hidden Universe: The Universe Behind the Milky Way - The Universe in HI*, red. Szerk. Kraan-Korteweg, P. A. Henning, H. Andernach, ASP Conf. Ser. 218, (2000), 207. o.
11. Gérard de Vaucouleurs: „The Local Supercluster of Galaxies”, in *Bulletin of the Astronomical Society of India*, 9. köt., (1981. március), 6. o.
12. „New identified galactic supercluster is home to Milky Way”, in *Science Daily*, idézve R. Brent Tully, Hélène Courtois, Yehuda Hoffman, Daniel Pomarède: „The Laniakea supercluster of galaxies”, in *Nature*, 67. köt., (2014), 513. o.
13. Rowan J. Smith és mások: *Bulk-flow and β from the SMAC Project Cosmic Flows 1999*, S. Courteau, M. A. Strauss, J. A. Willick gondozásában, ASP Conferenze Durham University, 201, (2000), 39. o.
14. Shapley Krzysztof Bolejko és Charles Hellaby: *The Great Attractor*.
15. Alan Dressler és mások: „Spectroscopy and photometry of elliptical galaxies. V-A large scale streaming motion in local universe”, in *Astrophysical Journal*, 313. köt., (1987. február 15.), 2. rész, L37–L42. o.
16. Staveley-Smith: *An HI Survey of the Great Attractor*, Ser. 218, (2000), 207. o.
17. Lister Staveley-Smith és mások: „The Parkes HI Zone of Avoidance Survey”, in *Astronomical Journal*, nr. 151, (2016), 52. o.
18. Monastero di Bose: *Il potere della parola*, in url.monasterodi-bose.it
19. Roberto Ianno: *Cursuri de formare, tema: familia*, Villa Aurora, Firenze 2023.
20. Domènec Melé, César González Cantón: „Relational Dimensions of the Human Being”, in *Human Foundations of Management*, Palgrave-Macmillan, Tverberg 2012, 67. o.
21. Dumitru Staniloae: *Noi*, Bukarest, 98. o.
22. Ellen G. White: *Előtted az élet*, 100. o.

Heather Quintana: **Kapaszkodj a reménységbe!**

Hogyan változtatja meg az életed a hit Istenben, aki soha nem mond le rólad?

„Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertya belet nem oltja ki.” (Ézsaiás 42:3)

Ez a bibliavers egy *ígéret*, amely gyökeresen megváltoztathatja az életfelfogásodat, függetlenül attól, hogy milyen próbákkal szembesülsz. A legcsüggesztőbb helyzetekben is új erőforrásokat szabadít fel, és ismeretlen lehetőségek távlatát nyitja meg előtted, és látni fogod, hogy ott is van remény, ahol eddig nem is sejtetted. Emlékezni fogsz rá, hogy Isten a támaszkod ez által az egyszerű, időtlen üzenet által: *Kapaszkodj a reménységbe!*

NYOMOK – AZ ADVENTUS EGYETEM SZÁZ ÉVE (1924–2024)

Victor Diaconescu fiatal tanító lelke valóságos csatamező volt. Mihez kezdjen? Ha elfogadja az ajánlatot, mindent elveszít, ami egy ember számára fontos: tanítói karrierjét, otthonát, az emberek tiszteletét, de főleg a családja támogatását. De hogy utasíthatná vissza, amikor a szívében Jézus visszajövetelének örömtüze ég, ami meggyőződése szerint hamarosan bekövetkezik? Mit tegyen? Mondjon le mindenről, és lépjen az ismeretlen advent mozgalom tagjainak sorába? Dehát náluk van az igazság... A Biblia szerint, és látva az épp befejeződött háborút, a spanyolnátha következményeit és sok más eseményt, nyilvánvaló, hogy Jézus nemsokára visszatér...

Ez idő alatt a misszióiskola tervei zsákutcába futottak. A megalapítandó intézet színhelyül Focșani városát jelölték ki. Ștefan Demetrescu adventista úttörő itt vásárolt egy épületet a helyi gyülekezet számára. A Nicolae Săveanu út 10. szám alatt álló ingatlanban volt elég osztályteremnek használható helyiség. A romániai adventisták kérésére a világegyház vezetősége egy tapasztalt pedagógust is küldött az Egyesült Államokból, hogy segítsen az iskola megalapításában. A német származású Peter Gaede és felesége, Helma 1923. november 22-én érkezett hazánkba (Graur, 228–229. o.). A tanítás 21 diákkal kezdődött el. Az iskola működése azonban még mindig igencsak kérdésesnek bizonyult.

Az akkreditáció attól függött, hogy tudnak-e alkalmazni egy, a román állam által engedélyezett tanárt. Csakhogy akkoriban Romániában csupán 2500 adventista volt, és közöttük nem volt egyetlen szakképzett tanár sem. Az egyház és a vezetőség meg volt győződve, hogy csak isteni beavatkozás pótolhatja ezt a hiányt, ezért a teljes advent közösséget felszólították, hogy imádkozzon és böjtöljön, hogy „az Úr rendeljen egy lelket a romániai tanárok közül, aki biztosíthatja a mű előrehaladását” (Aurora Ionescu: *Diaconescu*, 134. o.).

A Dâmbovița megyei Buciumeni-ben Arsenie Duică lekipásztor épp arról beszélt a gyülekezetnek, hogy a misszióiskolának egy tanárra van szüksége. E szavak hallatán Diaconescu tanító teljes mértékben meggyőződést nyert, hogy Isten hozzá intézte ezt a hívást. Ő volt a pillanat embere. Nem tekintett hátra, hanem minden akadályt legyőzve, terhes feleségével és egy kisgyermekkel Focșani-ba költözött.

A misszióiskola (1924–1949)

Victor Diaconescu testvérünk életének ezen időszaka hűen szemlélteti a romániai adventista iskolarendszer meg-

alapításainak hányattatásait. Az 1920-ban alakult Romániai Unió prioritásnak tekintette a misszióiskola megalapítását. Noha az országban alig 2500 advent hívó élt, a mű mégis gyors léptekkel haladt előre, és egyre nagyobb igény mutatkozott arra, hogy képzett személyek vállalják fel az adminisztratív és evangéliumi szolgálatokat.

Akkoriban két európai adventista intézmény biztosíthatott missziós képzést a romániai fiatalok számára: az 1899-ben alakult Friedensau, és az 1921-ben alapított Collonges-sous-Salève. Ezekben az intézményekben, de főleg a németországi tanintézményben több mint 30 romániai adventista fiatal tanult. A költségek és a nyelvi akadályok miatt azonban nem akárcsak engedhette meg magának, hogy Nyugat-Európában tanuljon. Mivel a kontinens viszonylatában Romániában dinamikus fejlődött az Adventista Egyház,¹ szükségessé vált egy hazai missziós képzési központ létrehozása.

Focșani városában, ahol a Moldvai Egyházterületnek is volt a székhelye, Ștefan Demetrescu testvér tanfolyamokat szervezett a presbiterek és a misszionáriusok számára. Peter és Helma Gaede 1923-ban az Unió kérésére érkezett meg az Egyesült Államokból. Azért küldte őket a Generál Konferencia, hogy lefektessék a romániai misszióiskola alapjait. A Gaede család majdnem 10 évet töltött Romániában, és irányította a misszióiskola működését.

A tanítás hivatalosan 1924 áprilisában kezdődött el, miután Victor Diaconescu tanító megtért és az iskola tanári karához csatlakozott. A román hatóságok csak úgy engedélyezték az iskola működését, ha a tanárok közt van legalább egy képzett pedagógus is. Íme, az akkori tanári kar tagjai: Peter és Helma Gaede, Ștefan Demetrescu, Victor Diaconescu, Michael Gehann és Truppel Győző. Az első tanévben az alábbi tananyag állt a diákok rendelkezésére: hitalapelvek, Ótestamentum, egyetemes

TÖRTÉNELMI FEJEZETEK IOSIF DIACONU

IGAZ, HOGY TALÁLKOZUNK TÖKÉLETLENSÉGEKKEL, HIBÁKKAL ÉS HIÁNYOSSÁGOKKAL IS A TÖRTÉNELMÜNK LAPJAIN, DE MIVEL ELŐDEINK MEGALAPÍTOTTÁK AZ ISKOLÁT, ÁLDOZATOKAT HOZTAK ÉRTE, ÉS A MEGSZORÍTÁSOK IDEJÉN IS ÉLETBEN TARTOTTÁK ÉS RÁNK, AZ UTÓKORRA GONDOLVA FEJLESZTETTÉK, EZÉRT TISZTELJÜK ÖKET, AZ ELSŐ ROMÁNIAI ADVENTISTA TANINTÉZMÉNY MEGALAPÍTÓIT, MELYNEK SORÁÉRT TÖBB TÍZEZER ADVENTHÍVÓ SZÍVE DOBOGOTT.

történelem, román nyelv, német nyelv, földrajz, fiziológia. Az első évfolyam 20 diákból – 18 fiúból és 2 lányból – állt. Az adventista misszióiskolát már a kezdetektől fogva fiúk és lányok is frekvencia-
tálhatták.

Az iskola két évet működött Focşani-ban. Az egyre több jelentkező diák miatt az épület szűkösen bizonyult, ezért döntés született egy új helyszín megvásárlásáról a Maros megyei Dicsőszentmártonban.

Az ország szívében található kisvároshoz tartozó 5 hektáros telek és a rajta álló ingatlan – amelyben számos, a tanítást és a bentlakást lehetővé tevő helyiség volt – korábban a magyar Rákóczi nemesi család birtokát képezte. Az új helyszínen 1926 novemberében kezdődhetett el a tanítás. Míg korábban az intézmény a „Misszióiskola” nevet viselte, ettől az évtől kezdve a „Bibliaintézet” nevet kapta, és ez így is maradt egészen 1948-ig.

Az akkori Bibliaintézet nyilvánosan felvállalt célja az volt, hogy „munkásokat képezzen ki a missziómunka különböző ágazatai számára”.²

Nagyon sok adventista fiatal szerette volna missziómunkára szentelni az életét. Ennek tudható be, hogy hamarosan a dicsőszentmártoni épületegyüttes is szűkösen bizonyult az iskola számára. Az intézményben 1930-ban 123 diák tanult, miközben a bentlakásban csupán 40 hely volt.³

Ezért egy sokkal tágasabb, immár 30 hektáros területet vásároltak a Brassó melletti Méhkertben, ahol csupán 6 hónap alatt felépítettek egy modern és gyakorlati célok-
nak is megfelelő épületet. 1931 novemberében már meg is kezdődhetett a tanítás az új helyszínen. Méhkert 18 évre (1931–1949; kivételt képez az 1942–1945-ös időszak) a

A Focşani-i Bibliaintézet

romániai adventisták legkedveltebb helyszínévé vált. Itt részesült képzésben lelkészek, misszionáriusok és könyv-
evangelisták több nemzedéke, akik nemcsak Romániában, hanem Afrikában, Amerikában, a Szovjetunióban és számos európai országban hirdették az advent üzenetét.

Méhkerten nemcsak négy éves misszionárius-képzés zajlott, hanem kétéves *könyvelés-ttkári-* és ugyancsak kétéves *gazdálkodás-képzés* is.

Mivel az állami iskolákban az adventisták hatalmas akadályokkal szembesültek, Victor Diaconescu testvér vezetésével megalakult egy *iskolai egyesület*, mely célul tűzte ki elemi, általános és gimnáziumi osztályok alapítását adventisták számára. Ennek köszönhetően alakult meg nagy nehézségek árán a „Bukarest” Ipari Leánygimnázium, a „Méhkert” Ipari Fiúgimnázium, és szintén Bukarestben a „Victoria” Egészségügyi Ápolóiskola.

A két világháború között csodálatos lendülettel haladt az adventista oktatás, noha a hatóságok és egyes politikai mozgalmak folyamatosan próbálták megnehezíteni a működését. Még jelentősebb is lehetett volna a fejlődés, ha az adventista oktatást nem akadályozták volna ezek a viszontagságos idők és körülmények. Előbb az Antonescu-kormány tiltotta be Romániában a neoprotesztáns egyházakat, gyülekezeteket záratott be, és ingatlanokat kobozott el. A méhkeri adventista központban 1942 és 1944 között ortodox misszióiskola működött.

A később berendezkedő kommunista rezsim úgy tűnt, hogy egyenlő bánásmódot biztosít az összes vallás számára. Az Adventista Egyház néhány évig széles szabadságnak örvendhetett, viszont a helyzet rövid idő alatt rosszra fordult. A kommunista hatóságok vélt pénzügyi hiányosságokra hivatkozva államosították a méhkeri adventista épületegyüttest, ahova pártiskolát és óvodát költöztettek, az épülethez tartozó földterületen pedig mezőgazdasági termelő szövetkezetet hoztak létre.

A hatóságok azt ígérték, hogy az immár 1948-tól Adventista Teológiai Szeminárium név alatt működő intézmény Bukarestben újrakezdhethi működését. Ezt azonban folyton elhalasztották, s így csak 1951-ben indulhatott újra a tanítás. Új korszak kezdődött az adventista oktatás történelmében.

A dicsőszentmártoni Bibliaintézet

Az iskola és a vörös zászló (1951–1988)

Az Adventista Teológiai Szeminárium új korszaka szorosan kapcsolódik a bukaresti Labirint utca 116. szám alatti adventista épületegyütteshez. Itt kezdődött el 1951. november 12-én egy új osztályban a képzése annak a 12 diáknak, akik Méhkertben eljutottak a IV. évfolyamig. A méhkerteri körülményekhez képest a Labirint úti helyiség szűkös volt, mivel az iskola az egyház országos székhelyével, az Adventista Unióval és a kiadóhivatal szerkesztőségi irodáival osztozott az épületen, ráadásul szombaton közel 1500 advent hívó számára is itt tartották az istentiszteleteket.

A legnagyobb nehézséget ebben az időszakban mégis csak az a rendkívül szigorú felügyelet okozta, amit az állam gyakorolt a szeminárium felett. A hatóságok az iskolai tevékenység összes területén beavatkoztak: folyton ellenőrizték és szelektálták a leadott tananyagot, felügyelték a felvételi vizsgákat, korlátozták a helyek számát, vizsgálozták a tanárok után.

Kezdetben minden évben indulhatott új osztály, 1958-tól kezdődően azonban drámaian megváltozott a helyzet. Csak négyévente hagytak jóvá felvételi vizsgát, s azt is legfeljebb 8 diák számára; de volt olyan év, hogy csak 5 diákot lehetett felvenni. Újabb felvételi vizsgára pedig csak akkor kerülhetett sor, ha a diákok már befejezték a tanulmányaikat.

Ez alól kivétel csupán az 1974-es, 1975-ös és 1976-os év volt, amikor három évben egymás után felvételi vizs-

gát lehetett tartani, s így 10–15 diákból álló osztályok indulhattak. Ehhez az akadémiai szempontból sorsfordító eseményhez adódott hozzá a világszéles Adventista Egyház elnökének, Robert Piersonnak a látogatása is. A Romániai Adventista Egyház megalapítása óta ez volt az első alkalom, hogy magas rangú egyházvezető látogatott el országunkba.

Az 1980-as évtől kezdve ismét csak időnként lehetett felvételt szervezni, azt is kevés diák számára. Sőt, az Unió székházához egyre több értesítés érkezett arra az urbanisztikai tervre vonatkozóan, amely a Labirint utcát is magába foglalta, s ami azt jelentette, hogy az adventista komplexum lebontásra van ítélve. A melléképületeket 1988-ban már birtokba is vették a munkások, ezért az Unió és a Teológiai Szeminárium a Plantelor utcába, egy bérelt épületbe költözött. Sötét felhők gyülekeztek a horizonton.

Az elnyomás időszaka azonban az isteni gondviselés nyomát viseli. Ebben az időben a szeminárium tevékenységét olyan tanárok támogatták, akik Méhkertben is tanárként vagy épp diákként tevékenykedtek. Ők még a régi misszióiskola lelkületével és látásmódjával rendelkeztek. A diákok különös vonzalmat éreztek az egyházi értékek iránt, és a nehézségek ellenére is készek voltak bármit megtenni küldetésük teljesítéséért. Az ebben az időszakban végzett diákok odaadóan és hűségesen szolgálták az egyházat mind a megszorítások idején, mind az 1989 utáni szabadság éveiben. Isten gondoskodásának köszönhetően a teológiai szeminárium még a hatósági elnyomás és

Ifjúsági kongresszus a méhkerteri Bibliaintézetben (1934)

a tanítási folyamatokban részt vevők hiányosságai ellenére is eleget tett rendeltetésének.

Az újjászületett iskola (1988–1997)

A Labirint utcai épület lebontása elkerülhetetlennek tűnt. Az Unió és a Szeminárium már átköltözött a Plantelor utcába. A világot azonban Isten igazgatja. Az 1989 decemberében történtek után nem az épületet, hanem magát az elnyomót és épületrombolót „bontották le”. A kommunista rendszer megszűnésével együtt feltűnt szabadság hajnala új lehetőségekkel kecsegtetett.

A Szeminárium kapuit valósággal megrohmozták a missziós képzésre vágyó fiatalok. Az intézmény 5 évig a bukaresti Romulus út, 59. szám alatt működött. 1992-ben a Román Kormány azal a feltétellel emelte egyetemi szintre az összes teológiai szemináriumot, hogy a következő években egyetemi tanárok bevonásával igyekeznek magasabb szintre emelni az akadémiai tevékenységet, megfelelő anyagi bázist fejlesztenek ki, és új tanszékeket alapítanak. Így lett a Szemináriumból Egyetemi Rangú Adventista Teológiai Intézet.

Hatalmas volt a lelkesedés. Bevezették a látogatás nélküli oktatást, amelynek a legjobb időszakában 90 diákja is volt. Mivel Romániában az adventisták számára nem volt lehetőség doktori képzés megszerzésére, ifjakat küldtek külföldi tanintézetekbe azzal a céllal, hogy képesítést szerezzenek az egyetemi szintű oktatásban való részvételhez. Egy időre nem adventista egyetemi tanárokat alkalmaztak, míg a kiküldött diákok visszatérnek az újonnan szerzett diplomáikkal.

Az események láncolata azonban nem úgy alakult, ahogy korábban számítottak rá. A kiküldött fiatalok hazatérése eltolódott vagy végleg elmaradt, s így a tervezett *szociális gondozás- és irodalom* szak nem alakulhatott meg, aminek következtében az intézmény elveszítette az egyetemi rangját.

Jelentős előrelépés történt viszont az anyagi bázis terén. Egy nagyjából 7 hektáros telek került megvásárlásra 15 kilométerre a főváros központjától, Cernicán. A területet erdő övezi, a főút másik oldalán pedig a Cernica-tó található. Az egyházvezetés szorgos erőfeszítései és a teljes advent közösség támogatása révén itt épült fel a romániai adventista teológiai képzés új fellegvára. A cernicai komplexum azzá a helyévé vált, ahol a romániai adventista felsőoktatással kapcsolatos nagy remények valóra válhattak.

Ezzel egy időben az Adventista Egyház egy, az állammal szemben indított per nyomán visszakapta a méhkerti épületegyüttest. Noha a korábbi 30 hektáros területből csupán 3 hektár került viszsaszolgáltatásra, mégis kimondhatatlan örömmel és lelkesedéssel fogadták a hírt azok, akik még emlékeztek Méhkert dicsőséges korszakára. Az államosítás után 50 évvel, 1999 augusztusában kerülhetett sor újra Méhkerten az első adventista összejövételre: a nyugdíjas lelképásztorok találkozója, amit azóta minden évben Méhkerten tartanak. Az épületet először a könyvevangelisták munkáját koordináló osztály rendelkezésére bocsátották, hogy később majd nevelő és kiképző központtá lépjen elő az advent misszió különböző ágazatai számára.

Az új iskola (1997–2024)

Az Adventista Teológiai Intézet nagy családja 1997-ben költözhetett be a cernicai komplexumba. Az ottani körülmények lehetővé tették, hogy az *adventista pasztorálteológia* szak mellett 1998-ban elindulhasson a *teológia-irodalom* szak is. A kínálat egy évvel később újabb szakkal bővült, amikor is megalakult a *teológia-szociális gondozás* szak. Eközben az adventista tanárok lassan többségbe kerültek, aminek köszönhetően előbb az egyes szakok kaptak akkreditációt, 2017-ben pedig a teljes intézmény elnyerte az ARACIS intézet „bizalmát”. Ettől a dátumtól kezdve az adventista oktatási intézmény felvette az Adventus Egyetem nevet.

Az Adventus Egyetem ma három szakon nyújt alapképzést: *szociális gondozás, óvodai és elemi iskolai pedagógia* és *adventista pasztorálteológia*. Ezenkívül működik két mesterképzési program is: *Innováció az oktatásban és a társadalmi felelősségvállalásban*, valamint *Adventista teológia és kortárs misszió* témakörben. A 2020-as évtől kezdődően alakult meg és nyert akkreditációt az ERASMUS+ program, amely az Adventus Egyetem diákjai és tanári kara számára tanulmányi és tapasztalatszerzési utazások szervezését teszi lehetővé bárhová a világon az állam anyagi támogatásával.

AZ ADVENTUS EGYETEMET VÁLASZTÓ DIÁKOK ADVENTISTA ÉRTÉKEKRE ÖSSZPONTOSÍTÓ KÉPZÉSBEN, ELKÖTELEZETT TANÁRI KARBAN ÉS LELKI FEJLŐDÉST ELŐSEGÍTŐ LÉGKÖRBE RÉSZESÜLHETNEK. AZ ORSZÁGON BELÜLI ÉS A HATÁROKON TÚLI MISSZIÓS TEVÉKENYSÉGEK, KIRÁNDULÁSOK, ÉS A FOLYAMATOS LELKI TEVÉKENYSÉGEK TESZIK AZ EGYETEMI ÉLETET OLYANNÁ, MELY BIZTOS ALAPOT SZOLGÁLTAT AZ ÖRÖK ÉLETRE SZÓLÓ ELKÖTELEZŐDÉS SZÁMÁRA.

A bukaresti (Labirint) Adventista Teológiai Szeminárium

Az Adventus Egyetemet választó diákok adventista értékekre összpontosító képzésben, elkötelezett tanári karban és lelki fejlődést elősegítő légkörben részesülhetnek. Az országon belüli és a határokon túli missziós tevékenységek, kirándulások, a neves előadók és a folyamatos lelki tevékenységek teszik az egyetemi életet olyaná, mely biztos alapot szolgáltat az örök életre szóló elköteleződés számára.

A cernicai élet azonban nemcsak a felhőtlen jószág és szépség eufóriája. A tanárok képzésének és magatartásának hiányosságai, az adminisztrációs fennakadások, a diákok elhúzódozó éretlensége mind-mind arra emlékeztetik a kollégium lakóit, hogy csak Cernicán vannak, és még nem jutottak a mennybe. Míg a kommunizmus idején sokan szerettek volna a szeminárium diákjaivá válni, a cernicai egyetemi központ sajnos mára néha túlságosan tágasnak bizonyul az érdeklődők számára. Az utóbbi években intézményünk tanári kara számára ez állandó imacéllá vált. Isten azonban meghallgatja az imákat: az utóbbi évben újból érdeklődés mutatkozott az *adventista pasztorálteológia* szak iránt, és immár 20 fiatal nyert felvételt az elsőéves képzésre. A *pedagógia* szak is felvirágozni látszik, ugyanis a felvételi vizsgára kétszer annyian jelentkeztek, mint ahány hely volt meghirdetve.

Utószó

Ha fellapozzuk a megsárgult fényképalbumot, vágy ébred a szívünkben, és könnyek jelennek meg a szemünk sarkában. Szeretettel tekintünk szüleinkre és nagyszüleinkre. Nem voltak tökéletesek, hibákat is elkövettek, de ezzel már senki sem törődik. Szeretjük őket, mert világra hozták bennünket, fölneveltek és az élet útjára terelték a lépteinket. Ezért minden elismerésünket megérdemlik.

Hasonló érzések kerítenek hatalmukba, amikor végigjárjuk az Adventus Egyetem történelmét. Igaz, hogy találkozunk tökéletlenségekkel, hibákkal és hiányosságokkal is, de mivel elődeink megalapították az iskolát, áldozatokat hoztak érte, és a megszorítások idején is életben tartották és ránk, az utókorra gondolva fejlesztették, ezért tiszteljük őket, az első romániai adventista tanintézmény megalapítóit, melynek a sorsáért több tízezer adventhívó szíve dobogott. Tisztelettel adózunk előtük!

„Szent a hely, amelyen állasz” – ezzel a bibliai gondolattal kezdte Proksh bácsi a szentélyről szóló kurzusát. Szent hely, amelyet az isteni jelenlét szentelt meg a kezdetektől napjainkig; és amit azoknak a verejtéke, vágya és áldozat is megszentelt, akik jutalmat nem várva szolgálták az intézmény ügyét. Most pedig rajtunk a sor, hogy megőrizzük ennek az iskolának a szentségét.

Ha visszatekintünk az Adventus Egyetem eddigi útjára, egy következtetést biztosan levonhatunk. A történelem nem úgy alakult, ahogy arra a tanítványok vágytak, de olyan sem lett, amelyet az árulók és az elnyomók akartak. Olyan lett, amilyennek Isten elrendelte. Ezt mondta Jézus is Péternek, aki épp levágtá az ellenség egyik kato-

nájának fülét: „Akkor monda néki Jézus: Tedd helyére szabályadat; mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniök. Avagy azt gondolod-é, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál? De mi módon teljesednének be az írássok, hogy így kell lenni?” (Mt 26:52-54).

A tanítványok azt szerették volna, ha másképp alakul a történelem. Mennyire örült volna Péter, ha angyalok egész légiói jelentek volna meg! De olyan sem lett a történelem, amilyennek Júdás elképzelte. Hiába próbált megszabadulni a vérrel szennyezett ezüstöktől. És hiába örvengött Kajafás: a sír üres volt. A történelem úgy alakult, ahogy az Írás előre vetítette, és ahogy Isten elhatározta! És itt nemcsak iskolánk rövid életútjára gondolok, hanem az egész emberiség történelmére. Örülünk, hogy így alakult!

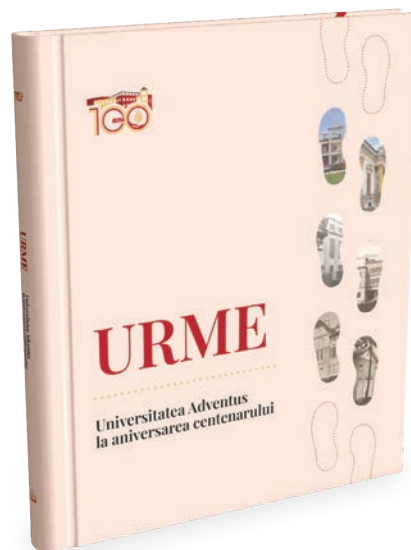
Soli Deo Gloria! ■

Dr. **Iosif Diaconu**, az Adventus Egyetem tanára

1. A. V. Olson, a Dél-európai Divízió elnöke 1930-ban a következőket nyilatkozta: „2727 új tag csatlakozott gyülekezeteinkhez keresztesség vagy vallomástétel alapján. Ezeknek a lelkeknek több mint kétharmadát Romániában nyertük meg, ahol Isten csodálatos munkát végez. Az ott élő emberek olyan nagy számban fogadják el az igazságot, hogy a lelkészeink egyszerűen nem tudnak eleget tenni a keresztségre való felkészítéssel kapcsolatos igényeknek.” (*Curierul Misionar*, 1930., 7. sz., 101. o.)

2. *Prospect*, 6. o.

3. Fitzai, 275. o.

A FENTI CIKK AZ ADVENTUS EGYETEM TÖRTÉNELMÉNEK TÖMÖR ÖSSZEFOGLALÁSA. AKI SZERETNE TÖBB RÉSZLETET MEGISMERNI ÉS LELKESÍTŐ ERŐT MERÍTENI INTÉZMÉNYÜNK MÚLTJÁBÓL, BESZEREZHETI A VIATĂ ŞI SĂNĂTATE KIADÓ GONDOZÁSÁBAN MEGJELENT URME. UNIVERSITATEA ADVENTUS LA ANIVERSAREA CENTENARULUI CÍMŰ KÖNYVET. HA ISMERJÜK A TÖRTÉNELMÜNKET, JOBBAN MEGBECSÜLJÜK AZ ÉRTÉKEINKET.

A ROMÁNIAI ADVENTISTA NYUGDÍJPÉNZTÁR TAGJAINAK TALÁLKOZÓJA

Augusztus 29. és szeptember 1. között tartották a Brassó megyei Méhkertben az Adventista Nyugdíjpénztár tagjainak ünnepi találkozóját. Ez volt a hit idős zászlóvivőinek immár 23. éves találkozója.

Röviden tekintsük át a Romániai Adventista Egyház által nyugdíjazott személyek listáját: összesen 216 nyugdíjba vonult személyt tartunk nyilván (186-an az országban, míg 30-an külföldön élnek). Ezek közt van 118 lekipásztor (101-en az országban, 17-en külföldön); 32 özvegy lelkészfeleség (30-an az országban, 2-en külföldön); adminisztratív személyzet: 66 (az országban 55-en, külföldön 11-en). A tavaly augusztusban tartott találkozóknál 23-an csatlakoztak a nyugdíjasok csoportjához, 7 személy pedig befejezte földi pályafutását, várva a feltámasztás reggelét, amikor majd az Üdvözítő életre fogja hívni gyermekeit. Találkozónk legidősebb tagja a 97 éves Violeta Roșca lekipásztor volt.

Az örömteli találkozás során hálát adtunk Istennek a tapasztalatokért, amelyeken mindeddig keresztül vezetett és gazdagabbá tette az életünket, ugyanakkor új-fent odaszenteltük magunkat az előttünk álló kegyelmi

időre, amit a menny még felkínál számunkra az utolsó napok e zűrzavaros időszakában. A sokrétű és tartalmas programban helyet kaptak lelki tanulságokkal teli áhítatok, mozgósító prédikációk, aktuális témákat érintő szemináriumok, elhangzottak kérdések és válaszok, tapasztalatok, közösségi pillanatoknak örvendhettünk, imádkoztunk és zenét hallgattunk.

Az Unió részéről jelen volt Aurel Neațu elnök, Georgetta Pârlițu titkár, Ioan Feier kincstárnok, a Nyugdíjpénztár igazgatója, valamint Marius Andrei, a Lelkészi Osztály titkára. Az egyház vezetőségének jelenléte megerősítette bennünk az érzést, miszerint aktív és nyugdíjas lelkészek mind egy csapathoz tartozunk, míg az Úr életem ad, és a szívünk egy ütemre dobog ezen a földön, hogy felkészítsük az egyházat és a világot az Úr munkájának befejezésére és a drága Megváltónkkal való találkozás nagy napjára.

A több mint 130 résztvevő figyelmét Traian Aldea lekipásztor ragadta meg az „Izrael és a harmadik templom újjáépítése. A Közel-keleti kérdés problémáinak kulcsa” című szemináriumával. Florin Lăiu professzor pe-

dig olyan aktuális témákban nyújtott felvilágosítást, mint a héber nyelv sajátosságai, a vallásközi Biblia-projekt jelenlegi stádiuma, vagy a tekintélyforrások kérdése a teológiában, stb.

A Iosif Suciú lelkipásztor által mesterien irányított délutáni program keretében számos kórus- és zenemű, vers és tapasztalat üdítette fel a lelkünket. Lucian Cristescu lelkipásztor az esti áhítat során hasznos tanácsokkal látott el arra vonatkozóan, hogy a mi korunkban miként javíthatjuk életünk minőségét, és milyen tevékenységeket vállalhatunk el ennek érdekében. Ezt követően szintén Lucian Cristescu mutatott be néhány jelenetet *A nagy küzdelem* c. könyv dramaturgiai feldolgozásából. Titu Ghejan lelkipásztor a késő esti órákba nyúló beszélgetést vezetett, és az elhangzó imák és tapasztalatok révén sikerült fenntartania a jelenlevők éberségét.

A méhkerti találkozóról egy igei bátorítással távoztunk: „Az igyekezetben ne legyetek restek; lélekben buzgók legyetek; az Úrnak szolgálatok!” (Róm 12:11).

Ioan Feier, lelkipásztor – csütörtök esti áhítat

Az életben a szép dolgok akkor kezdődnek el, amikor válságos pillanatokot élünk át. Bátorság kell ahhoz, hogy ezt elmondhasd a tüzes kemence előtt álló három ifjúnak, Dánielnek az oroszánok verme előtt, Józsefnek, akit épp börtönbe akarnak zárni, vagy Illésnek, aki Jézabel elől menekül. Ahhoz is bátorság kell, hogy ma, amikor a családokban olyan sok a probléma, ki tud jelenteni: „Én és az én házam az Úrnak szolgálunk.”

Ion Buciuman, nyugdíjas lelkipásztor – péntek reggeli áhítat

„A pillanatok frige a mennyel” – ez a mai versem címe. Ez a menyegző nem olyan, mint a földi esküvők. A menyegző egy metafora, a pillanat pedig mi vagyunk. Életünket az időkeret határozza meg. Isten szeretné „összeházasítani” az Ő szeretetét velünk... Új vallási tapasztalatra vágyom, az isteni szeretetben való elmélyülésre, arra, hogy méltó legyek az átváltozásra. Így jobban meg tudnám érteni az embereket, akiket szolgálok, és felkészülhetnék a változásra... Uram, add nekünk szereteted új minőségét még akkor is, ha nem olyanok vagyunk, mint régen! Isten szeretete mozgósít és felhasznál bennünket életünk utolsó cseppjéig.

Ioan Feier, lelkipásztor – péntek esti prédikáció

Ki befolyásolta az életemet? Elsősorban Isten, aztán a családom, utána pedig sokan közületek... Milyen lenne olyan emberek előtt prédikálni, akik semmit sem hisznek el a szavaidból? A Kármel hegyen Illés olyan emberek előtt állt, akik nem hitték el az üzenetét. „És odamenvén Illés

SZOLGÁLATOK AZ ÚRNAK! PAVEL MEMETE

AZ ÖRÖMTELI TALÁLKOZÁS SORÁN HÁLÁT ADTUNK ISTENNEK A TAPASZTALATOKÉRT, AMELYEKEN MINDELDIG KERESZTÜL VEZETT ÉS GAZDAGABBÁ TETTE AZ ÉLETÜNKET, UGYANAKKOR ÚJFENT ODASZENTELTÜK MAGUNKAT AZ ELŐTÜNK ÁLLÓ KEGYELMI IDŐRE, AMIT A MENNY MÉG FELKÍNÁL SZÁMUNKRA AZ UTOLSÓ NAPOK E ZÜRZÁVÁROS IDŐSZAKÁBAN.

az egész sokasághoz, monda: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt" (1Kír 18:21). Tudjátok, hogy mi az, ami igazán számít? Az, hogy ma este mit választunk! Nincs középút! Nem maradhatunk lágy-melegek!

Marius Andrei, lelkipásztor – szombat reggeli áhítat

2Móz 18. fejezete. Az elmélkedésben szó esett Jethró és Mózes kapcsolatáról, az idős és a fiatal lelkipásztorok közti együttműködésről, valamint az idősebb és a fiatalabb lelkészfeleségek közti kapcsolatról... Mózeset felettébb lefoglalta Isten műve, és nem jutott ideje a családjára... „Fontos tennivalóim vannak ezért a népért!” Jethró fogja Mózes gyermekeit és feleségét, és elviszi a táborba. Az após megérkezik a családdal, miközben Mózes reggeltől estig a néppel foglalkozik. Nem jut ideje a családjára. Jethró bölcs tanácsot ad, amit Mózes megfogad. Bárcsak ma is hasonlóképpen történének a dolgok. Jó lenne, ha tanácsot tudnánk adni, amikor szükség van rá, ugyanakkor legyünk készségesek elfogadni is az értékes tanácsokat!

Aurel Neațu, lelkipásztor – szombat délelőtti prédikáció

Jn 17:1-4, 14-17. Fontos ismernünk Istent. De mit jelent ismerni Őt, illetve milyen jótékony hatásai vannak ennek? Itt az ideje, hogy mindvégig kitartva magasztaljuk Őt... János evangélista elmondja, hogy Isten ismerete maga az örök élet. De mi történik, ha nem ismerjük Őt? „Az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték...” (Róm 1:22-28). Az örök élet ezen a földön kezdődik el a megtéréssel és a szolgálattal... Isten mindent belénk fektetett! Az Ő gazdagsága vagyunk, akiket szeretne felkészíteni már ebben az életben, hogy felfedezzük az odaadás örömet, ami boldoggá tehet bennünket.

Georgel Pîrlitu, lelkipásztor – délutáni prédikáció

A Romániai Hetednapos Adventista Egyház áldásban részesül a nyugdíjasoknak köszönhetően, akiket továbbra is felhasznál Isten munkájában, mivel az évek során rengeteg tapasztalatot szereztek, és a nehéz időkben is áldozatkészségről és odaadásról tettek bizonyosságot küldetésük és a mennyei elhívás iránt. Noha már nyugdíjba vonultak, a befolyásukat nem nyugdíjazták! ■

Lejegyezte: **Pavel Memete**, nyugdíjas lelkipásztor, Bánáti Egyházterület

A „LEA-FAKTOR”

Útvonal újratervezés történt Jákob életében, ez olvasható 1Móz 29. fejezetében. Jákob hét év kemény és lelkiismeretes munka után, ami „csak néhány napnak tetszék neki” (20. v.), immár örülhetett, hogy révbe ért. A következő nap viszont rájött, hogy becsapták: nem Leáért gürcölt, hanem Rákhelért, mégis Lea volt mellette.

Semmit sem tudunk Rákhel reakciójáról vagy hallgatásáról, sem Lea cinkosságáról, néma gyáva-ságáról, tény viszont, hogy most ő lett Jákob nem kívánt felesége. Nem érette dolgozott, nem vele tervezett esküvőt, mégis ő lett a felesége. Jákobot épp a nagybátyja csapta be, károsította meg és okozott neki csalódást.

Mit tett Jákob ezután? Előbb ellenkezett, de csak annyit ért el, hogy Lábán a legfőbb érvével, a hagyománnyal vágott vissza. Ezek szerint, ha újabb hét évet dolgozik, megkaphatja Rákhelt. És Jákob kötélnek állt. Nem tudjuk, hogy ez a második munkaidőszak szintén „néhány napnak tetszék neki”, de addig nem hagyta magát, míg el nem érte a célját. A szürke Lea mellett végül feleségül vette a csodálatos Rákhelt is, de hogy volt-e újabb esküvő, azt nem tudjuk.

Igen ám, de Lea volt az első felesége, és nem szabadulhatott meg tőle csak úgy, főleg azért nem, mert már négy fiút szült neki. Aztán még ott voltak a „félfeleségek” is, Bilha és Zilpa. Jákob akarata ellenére többnejű lett. A nagyapja, Ábrahám ugyanezt a hibát követte el Hágárral, viszont az édesapja, Izsák monogám életmódot folytatott. Most pedig Jákob immár négy feleséget tart, akik tizenkét fiút és egy lányt szültek neki.

A nem kívánt feleség, az áhított feleség és azok szolgálólányai. A nem kívánt feleségétől született Lévi, a papok és főpapok őse. Ugyancsak Lea szülte Júdát, a világ Megváltójának elődjét. A nagy lelki áldások tehát a nem kívánt feleségtől származtak. Ami pedig az áhított feleséget illeti, idejekorán befejezte életét, és Jákob az Efratába vivő út mentén temette el őt (1Móz 35:16-20).

A sors ironiája, hogy Lea, akivel Jákob önkakaratán kívül kötött házasságot, túlélte Rákhelt, és továbbra is Jákob nem kívánt felesége maradt. Érdeklenség, hogy Jákob nem Rákhelt, hanem Leát temette el a pátriárkák temetkezési helyére, Makh-pelah barlangjába (1Móz 49:31).

Furcsa eseménysorozat! Mit tanácsoltatok volna Jákobnak a csalódás éjszakája után? Az lett volna a természetes, ha azzal marad, amit előbb kap, hiszen „Isten... férfiúvá és asszonnyá teremté őket” (1Móz 1:27), egy férfit (2:7) és egy nőt (2:21-23). Egy meg egy és pont. Így hangzott a mennyei határozat: „Annak okáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté” (1Móz 2:24). Krisztus még pontosabban fogalmazott: „Lesznek ketten [nem hárman vagy négyen] egy testté. Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test” (Mt 19:5-6).

Jákob nem azt kapta, amire várt, nem munkájának áhított jutalmát szerezte meg, hanem valami mást, amire nem is vágyott. Mi lett volna, ha ezt mondja: „Életemet az Úr kezébe helyeztem, és a történeteket is úgy veszem, mint az Úr kezéből. Ő tudja, hogy mi miért történik, még ha emberi csalás is közrejátszott. Isten ezt nem akadályozta meg. Ezért most én megállok. Legyen meg az Ő akarata!”

Az életben nem alakul minden úgy, ahogy szeretnénk, még akkor sem, ha hűségesek vagyunk, vagy ha sokat imádkozunk. Az Úr elképzeléseinktől eltérően is válaszolhat a kéréseinkre, viszont biztosak lehetünk abban, hogy válasza a javunkat és a mások javát szolgálja.

Jób Istenben bízott, amikor teljes vagyónának és gyermekeinek elvesztése után kijelentette: „Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!” (Jób 1:21). Valóban az Úr adta, de Sátán vette el, csakhogy Jób ezt nem tudhatta.

A „Lea-faktor” nagyjából a következőképpen néz ki: az Úrnak joga van újratervezni életünk útvonalát még akkor is, ha álnok emberi hozzájárások is közrejátszanak, viszont mindez a javunkat és az Ő dicsőségét szolgálja. Engedjük meg Istennek, hogy meggyőzzön, legyőzzön és vezessen minket! Ámen! ■

**AZ ÚTVONAL
ÚJRATERVEZÉSE
STEFAN
RADU**

**AZ ÚR ELKÉPZELÉSE-
INKTŐL ELTÉRŐEN IS
VÁLASZOLHAT A KÉRÉ-
SEINKRE, VISZONT
BIZTOSAK LEHE-
TÜNK ABBAN, HOGY
VÁLASZA A JAVUN-
KAT ÉS A MÁSOK
JAVÁT SZOLGÁLJA.**

Dr. Ștefan Radu, nyugdíjas lelkipásztor, Egyesült Államok

SYMBOLUM – JÉZUS „SZÜLETÉSÉNEK” 1700. ÉVFORDULÓJA

Nikaia 2025

A kereszténység 2025-ben emlékünnepet tart a Nikaiai Zsinat 1700. évfordulójának tiszteletére. Ez egy különösen fontos esemény, így hát világszéles megemlékezésekre lehet számítani. Az előkészületek egy évvel korábban kezdődtek el: felújítanak épületeket, szálláshelyeket rendeznek be, hatalmas arénákat készítenek az előadások és a koncertek helyszínéül, istentiszteleti helyszíneket alakítanak ki, kicsinosítanak és felújítanak templomokat, konferenciatermeket és egyéb helyiségeket.

A világ minden tájáról meghívtak politikusokat, vallási vezetőket, beleértve a pápát is, aki közölte, hogy szeretne részt venni a megemlékezésen. Jelenléte fontos, és mind az Ortodox, mind pedig a Katolikus Egyház érdekét szolgálja. Az ortodoxok számára Ferenc pápa jelenléte sokkal nagyobb sajtóvisszhangot vált ki, és természetesen jelentős politikai támogatást is eredményez. A katolikusok számára pedig ez aranyalkalom a római jubileumi év népszerűsítésére, amelyet szintén 2025-ben ünnepelnek, továbbá a megemlékezés lendületet adhatna az ökumenikus törekvéseknek is. Mivel a nikaiai hitvallást az egész kereszténység elfogadja, elképzelhető, hogy a valaha tartott legnagyobb ökumenikus rendezvénynek leszünk a tanúi.

Az esemény egyik kiemelkedő pillanata a húsvéti ünnep lesz, amely 2025-ben mindkét egyház számára ugyanarra a hétvégére esik. Ökumenikus szertartásokra, közösségi alkalmakra lehet számítani. A felek szeretnének újra hitet tenni a közös értékek mellett, és újabb párbeszédet indítani a még vitás kérdések tisztázása érdekében.

Az előkészületek láttán felmerül néhány kérdés: Milyen mértékben bizonyultak fontosnak a kereszténység számára a Nikaiai Zsinaton született döntések? Valóban fordulóponthoz jelentettek ezek a határozatok az egyház életében? A Nikaiai Zsinat a Biblia tanítását tükrözi?

Nikaia 325

Mielőtt válaszolnánk a kérdésekre, idézzünk fel néhány fontos információt a zsinattal kapcsolatban. Az üldözések tüzeiből szabadult kereszténység két részre szakadt: az egyik oldalon ott voltak Arius hívei, a másikon pedig Athanasios követői. Arius azt állította, hogy Jézusnak volt kezdete,

hogy a természete nem egyenlő az Isten természetével, következésképpen nem tekinthető Istennek. Ezzel szemben Athanasios kitartott amellett, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyazon isteni természettel rendelkezik. 325-ben Konstantin császár Nikaiába hívta össze a püspököket, hogy dűlőre vigyék a kérdést. A többség Athanasios és tanításai mellett állt ki, ezért Ariust kiközösítették. Végül a zsinat megszavazta a Nikaiai *Symbolumot*, a ma is használatos *Keresztény hitvallást*. A hitvallás megfogalmazása azonban hosszadalmas folyamat volt, és számos módosításon esett át. Ezeket tekintjük át az alábbiakban.

A kontextus

A „szimbólum” (hitvallás) kifejezés a görög *szimbolon* szóból ered, amelynek eredeti jelentése „azonossági kártya”. Az volt a szokás, hogy két ember összetört egy kis cseréptányért vagy egy fadarabot, és mindenki megőrizte a saját darabkáját, s ha később találkoztak, összeilleszthették a darabokat, amelyek – amennyiben tökéletesen illeszkedtek egymáshoz – igazolták azonosságukat.

A *symbolum* szó hitvallásra vonatkozó jelentésével először egy III. század eleji keresztény szöveg-

**A „SZIMBÓLUM”
(HITVALLÁS)
KIFEJEZÉS
A GÖRÖG SIM-
BOLON SZÓBÓL
ERED, AMELY-
NEK EREDETI
JELENTÉSE „AZO-
NOSSÁGI KÁR-
TYA”. AZ VOLT
A SZOKÁS, HOGY
KÉT EMBER
ÖSSZETÖRT EGY
KIS CSERÉPTÁ-
NYÉRT VAGY EGY
FADARABOT, ÉS
MINDENKI MEG-
ŐRIZTE A SAJÁT
DARABKÁJÁT,
S HA KÉSŐBB
TALÁLKOZTAK,
ÖSSZEILLESZT-
HETTÉK A DARA-
BOKAT, AMELYEK
– AMENNYIBEN
TÖKÉLETESEN
ILLESZKEDTEK
EGYMÁSHOZ –
IGAZOLTÁK AZO-
NOSSÁGUKAT.**

ben találkozunk. Tascio Caecilius Cyprian leveleiben (69., 7., 85., 10–11.) olvasható a „Háromság szimbóluma” című imádság, amely a keresztségi szertartás szerves része.

A Szentírásban nem találunk hitvallásokat, csupán történeteket a hit egyszerű megvallásáról, ami általában annak elismerésére vonatkozik, hogy Jézus Isten és Megváltó. Nem volt szükség hitalapelvekre, mivel az első keresztények zsidó származásúak voltak, akik betartották a törvényt és a bibliai elveket.

Symbolum Apostolorum

A pogányok megtérésével és az egyház terjedésével egy időben jelentek meg a Bibliától idegen tanok. Ennek tudható be, hogy a III. században közkezen forgott egy *Symbolum Apostolorum*, amely Jézus isteni voltára fektette a hangsúlyt. Aquileiai Rufinus¹ azt állította, hogy ez az irat az apostoloktól származik. Említést tett erről Remesianai Niketasz² és Marcellus³ is, ennek ellenére senki sem tudta igazolni a hitvallás apostoli eredetét. Ismert tény, hogy az apostolok az evangélium hirdetésével, és nem a dogmák megfogalmazásával foglalkoztak.

Íme, a *Symbolum Apostolorum* szövege:

„Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében; és Jézus Krisztusban, az Ő egyetlen Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment

a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán, onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek a Szentlélekben. Hiszem a Katolikus Anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.”

Vetus Symbolum Romanum

Ezt a hitvallást vette át a nyugati egyház, és kisebb módosításokat eszközölve a mai napig használja. A legjelentősebb módosítás Jézussal kapcsolatos, akit *egyszülöttként* nevez meg. Ez a kifejezés nem volt benne az első hitvallásban. Íme, a szöveg:

„Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében, és Jézus Krisztusban, az Ő *egyszülött* Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették; harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán, onnan jön el ítélni eleveneket és holtakat; hiszek a Szentlélekben, hiszem az anyaszentegyházat, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását.”

Symbolum Nicaenum

A 300-as években a Jézus isteni voltát tagadó Arius mozgalma szakadást idézett elő a kereszténységben. Mivel a birodalom egysége is veszélybe került, Konstantin császár 325-ben összehívta a Nikaiai Zsinatot. Az Arius és Athanasios közt kirobbant vita Athanasios győzelmével és a nikaiai hitvallás kihirdetésével zárult. Íme a hitvallás szövege:

„Hiszek az egy Istenben, mindenható Atyában, minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében. Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, *Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született* az idő kezdete előtt. Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől. *Született, de nem teremtmény, az Atyával egylényegű*, és minden általa lett. Értünk, emberekért – a mi üdvösségünkért – leszállott a mennyből, megtestesült; értünk keresztre feszítették, kínhalált szenvedett és eltemették, harmadnapra föltámadott az Írások szerint, fölment a mennybe, de újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat. Hiszek a Szentlélekben. *Akik azt állítják, hogy volt idő, amikor Ő nem létezett, hogy születése előtt nem volt, a semmiből vagy valami más anyagból, isteni lényegből teremtetett, vagy hogy Isten Fia akár megrontható,*

KERESZTÉNY HITVALLÁS BENONE LUPU

**A KERESZTÉNYSÉG
2025-BEN EMLÉKÜN-
NEPET TART A NIKAIAI
ZSINAT 1700. ÉVFOR-
DULÓJÁNAK TISZ-
TELETÉRE. A KATO-
LIKUSOK SZÁMÁRA
EZ ARANYALKALOM
A RÓMAI JUBILEUMI ÉV
NÉPSZERŰSÍTÉSÉRE,
AMELYET SZINTÉN
2025-BEN ÜNNEPEL-
NEK, TOVÁBBÁ A MEG-
EMLÉKEZÉS LENDÜ-
LETET ADHATNA AZ
ÖKUMENIKUS TÖREK-
VÉSEKNEK IS. MIVEL
A NIKAIAI HITVALLÁST
AZ EGÉSZ KERESZ-
TÉNYSÉG ELFOGADJA,
ELKÉPZELHETŐ, HOGY
A VALAHA TARTOTT
LEGNAGYOBB ÖKUME-
NIKUS RENDEZVÉNY-
NEK LESZÜNK A TANÚI.**

**AZ ADVENTISTA
EGYHÁZ A HIT
MEGVALLÁSÁRA
ÉS NEM A HITVAL-
LÁSRA FEKTETI
A HANGSÚLYT.
AMIKOR JÉZUS-
RÓL BESZÉLÜNK,
NEM EGY FIZIKAI
SZÜLETÉSRE
UTALUNK, HANEM
EGYSZERŰEN
KIJELENTJÜK
AZ Ő ISTENSÉ-
GÉT: „ISTEN, AZ
ÖRÖKKÉVALÓ FIÚ,
JÉZUS KRISZTUS-
BAN ÖLTÖTT TES-
TET... AZ ÖRÖKKÉ
IGAZ ISTEN
IGAZ EMBERRÉ
LETT JÉZUS
KRISZTUSBAN.”**

akár elmozdítható teremtmény, azokat a Katolikus Anyaszentegyház kiátkozza.”

A kereszténység gőgösen tekint a zsinati tagok azon határozatára, amelyek kijelentették, hogy Jézus „isteni lényegből” született. Ezek a szövegek egyfelől igyekeztek „megmenteni” Jézus természetét, másfelől végérvényesen kimondták, hogy születésével Jézusnak volt egy kezdete, amiből az következik, hogy nem lehet egyenlő az Atyával. A középkori új ariánus mozgalmak, az első európai protestáns irányzatok (katharok, patárok, bogumilok) és egyes későbbi reformált közösségek vagy csoportok, akik szintén tagadták Jézus isteni voltát (közöttük volt Alain Stamp mozgalma is), közvetlenül a nikaiai hitvallásból merítettek ihletet.

Kaiszareiai Eusebiosz, aki szintén ott volt Nikaiában, tudatában volt a teológiai következményeknek, ezért végső próbálkozásában javasolta egy záró cikkely megfogalmazását, amely a kiátkozás büntetését helyezi kilátásba azokkal szemben, akik kétségbe vonják Jézus eredetét.

A nikaiai-konstantinápolyi Symbolum

A Jézus és a Szentlélek isteni voltával kapcsolatos kérdések nem oldódtak meg Nikaiában, ezért rövid időn belül újabb zsinatra került sor Konstantinápolyban (381). Elővették a nikaiai hitvallást, újabb módosításokat eszközöltek rajta, és bevezették a Szentlélekről szóló tant.

„Hiszek az egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében. Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, *Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idő kezdete előtt.* Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől. *Született, de nem teremtmény,* az Atyával egylényegű, és minden általa lett... Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától származik⁴, akit éppúgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút, aki szólt a próféták szavával. Hiszek az egy, szent, Katolikus és Apostoli Anyaszentegyházban. Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára. Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen.”

Egymást követő módosítások

A keresztény hitvallást többször is módosították. A *Symbolum Athanasianum* (*Quicumque vult*) újból kijelenti, hogy a „Fiú az Atyától született”; a *Khalkédoni hitvallás* (IV. Concilio-451) bevezette Szűz Máriát, hogy később, Tours-i Gergely (*Historia Francorum* 594) határozottan kijelentsse: „Hiszek Szent Mária szülés előtti és utáni szüzességében, hiszek a lélek halhatatlanságában...” A hagyományos kereszténység már a 600-as években

bevezette Jézus születésének, Mária örök szüzességének és a lélek halhatatlanságának tanát.

Következtetesként

Ha felületesen olvassuk a Bibliát, találhatunk benne olyan utalásokat, amelyek azt sugallják, hogy Jézus talán az Atyától született. A „Fiam”, „Én Fiam”, „Isten Fia” (Jn 1:34; 20:31) megnevezéseket, vagy például az ehhez hasonló kijelentéseket: „Én Fiam vagy te, én ma szültelek téged” (Kol 1:15; Zsid 1:5) egyaránt erre utaló bizonyítékként fogadták el, noha ez az állítás teljesen idegen a Szentírástól. A Biblia sehol sem jelenti ki, hogy az Atya szülte a Fiút. A szövegelemzés rámutat, hogy a „születés” nem ontológiai, hanem szoteriológiai folyamat, ami Jézus testet öltéséhez, halálához és feltámadásához kapcsolódik. A hitvallás, mely szerint Jézus az Atyából született, valójában az egyházi zsinatok „terméke”. Akik továbbra is kiállnak ezen állítás mellett, nem a Szentírást, hanem az egyházatyák színóduusi tanításait fogadják el.

A Bibliában nem találunk egyetlen hitvallást vagy biznyságtévést sem, amely egyszerűen kijelentené Jézus isteni voltát anélkül, hogy ne utalna isteni eredetére. Amikor Jézus megkérdezte a vakot, akinek visszaadta a látását, hogy „Hiszel-e az Isten Fiában?”, a meggyógyult ember egyszerű választ adott: „Hiszek, Uram. És imádá Őt” (Jn 9:35,38). Lázár sírjánál Márta egyszerűen csak ennyit mondott: „Igen, Uram, hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia” (Jn 11:27). Bármit is hozzátoldunk ehhez a kijelentéshez, az biztos, hogy nem bibliai eredetű.

Az Adventista Egyház a hit megvallására és nem a hitvallásra fekteti a hangsúlyt. Amikor Jézusról beszélünk, nem egy fizikai születésre utalunk, hanem egyszerűen kijelentjük az Ő isteni voltát: „Isten, az Örökkévaló Fiú, Jézus Krisztusban öltött testet... Az örökké igaz Isten igaz emberré lett Jézus Krisztusban.”⁵ Nekünk ezt a hitbéli meggyőződést kell képviselnünk. Mindenféle spekuláció és vita Jézus fizikai születésével kapcsolatosan nem a Szentírásból, hanem az egyházi zsinatoktól származik. ■

Dr. Benone Lupu, lelkipásztor, Bologna, Olaszország

1. Rufino di Aquileia, *Commentarius in Symbolum Apostolorum* (P.L. xxi. 335B). 400.
2. Nicetas of Remesiana, *Explantio Symboli*, P.L. Lii. 865–874B.
3. Marcellus leveleiben: *Psalterium Æthelstani Hahn* nr. 16, Caspari, iii, pp. 161–203.
4. A nyugati egyház hitvallásában ez áll: „Az Atyától és Fiútól származik”.
5. *A Hetednapi Adventista Egyház 28 hitelve*

TÚLÉLI-E AZ EGYHÁZ A VÁLSÁGOT?

Az utóbbi időben egyre komolyabb kérdések merülnek fel a Hetednap Adventista Egyház túlélésével kapcsolatban.

Végül eleget fog tenni küldetésének? Szükséges, hogy az igazi hívők elhagyják az egyházat? Arra hívott bennünket Isten, hogy alapítsunk egy egyházon kívüli szervezetet? Isten vezeti-e az embereket, hogy részt vegyenek egy, a Szentíráshoz még hűségesebb mozgalomban?

Íme, két alapvető kérdés: Hogyan fogja felkészíteni Isten az egyházat a föld végső eseményeire? Létezik-e maradék a maradékon belül? Ezekre a kérdésekre a Szentírásból és Ellen White írásából próbálunk választ keresni.

A kérdések elemzésében négy sajtószerű igazság fog irányt mutatni.

1. Annak a módszernek a megértése, ahogyan Isten meg fogja tisztítani az egyházat a vég idején.
2. Annak megértése, hogy Isten milyen látásmóddal rendelkezik az egyházszervezettel kapcsolatban.
3. Az egyházban levő hitehagyás és a hitehagyó egyház közötti különbség megértése.
4. Isten tervének megértése a mű befejezésére vonatkozóan.

Az egyházat megtisztító isteni módszer

A történelem folyamán Isten úgy tisztította meg egyházát, hogy kihívta belőle a még megmaradt hűséges szolgáit.

Abrahámot a környező bálványimádó népek közül hívta ki, az izraelitákat pedig az egyiptomi fogságból. Amikor Izrael már nem tett eleget rendeltetésének, Isten elhívta az újtestamentumi egyházat, amelyet a kezdeti időszakban azok a hívő zsidók alkottak, akik elfogadták Jézust. Tulajdonképpen az egyházra utaló görög *ekklésia* kifejezés jelentése: az elhívottak. Istennek az volt az egyházat megtisztító módszere, hogy felszólította a hűséges maradékokat, hogy lépjen ki a népesebb csoportból.

Amikor a középkori kereszténység a római katolikusok hozzájárulásával meghamisította a bibliai igazságot, és hitehagyóvá vált, Isten a protestáns reformáció révén hűséges férfiakat és nőket állított a bibliai igazság védelmére. Ismét kijövetelre szólított fel embereket.

Mivel a protestáns reformációnak nem sikerült teljes mértékben véghez vinnie Isten tervét, az Úr újból odaadó hűségeseket hívott el, hogy lefektessék az ad-

vent mozgalom alapjait, így tehát a Hetednap Adventista Egyház is egy kivonulásra felszólított mozgalomból jött létre.

Felmerül a nagy kérdés: Vajon Isten újabb kihívást tervez, hogy megvalósuljon a „maradék maradéka”? Tervezi egy egyházon kívüli mozgalom megalapítását? Ha igen, akkor feltehetjük a következő kérdéseket is: Hány kihívás lesz? Isten továbbra is kihívja hűségeseit egészen a vég idejéig? És mi történik akkor, ha az idő teltével a „kihívottak” is eltávolodnak Isten terveitől?

A Biblia és Ellen G. White írásai is egészen mást állítanak a végidei kihívásokról. Az egyházban levő hívők kihívása helyett a végidőben a hitetlenek vagy az elbukottak csoportjának rostálására fog sor kerülni.

A Zsidókhöz írt levélben olvassuk: „Vigyázzatok, meg ne vessétek azt, aki szól; mert ha azok meg nem menekültek, akik a földön szólót megvetették, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyekből vagyon, kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is. Az a »még egyszer« pedig jelenti

AZ EGYHÁZ SORSA MARK FINLEY

AZ UTÓBBI IDŐBEN EGYRE KOMOLYABB KÉRDÉSEK MERÜLNEK FEL A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ TÚLÉLÉSÉVEL KAPCSOLATOSAN.

az állhatatlan dolgoknak mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg” (Zsid 12:25-27).

Ellen White hozzáfűzi:

„Az egyház látszólag az elbukás határához ér, de nem bukik el. Megmarad, s közben Sion bűnösei kirostáltatnak – a konkoly elkülönül az értékes búzától. Ez szörnyű esemény lesz, de be kell következnie. Egyedül azok találhatók a hűségesek és igazak között, akik a Bárány vére és bizonyágtételük szava által győzelmet arattak. Ezeket nem ejt foltot a bűn, és szájukban nem találhatók álnokság. [...]

A maradék, mely megtisztítja lelkét az igazságnak való engedelmesség által, erőt nyer a próba során, és a hitelenség közepette bemutatja a szentség szépségét” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. köt., 380. o.).

Figyeljük meg: az egyház látszólag elbukik, de mégsem következik be a bukás. Megmarad, miközben Sion bűnösei megrostáltatnak. Hol vannak tehát ők a nagy rostálás idején? Az egyházban. A szakadárrok fennen hangoztatják, hogy hitehagyás van az egyházban. Ezt nem tagadjuk, viszont a mi értelmezésünk szerint a búzának együtt kell növekednie a konkollyal egészen az aratásig, és a rostálás majd a vég idején fog bekövetkezni.

A maradékhoz tartozók bent maradnak – nem szóródnak szét. Az imént említett idézetben Ellen White utal Ézsaiás 41:16 versére, ahol a pelyvát szétszórják, miközben a búza megmarad. Amikor a földműves megrostálja a búzát, a könnyű fajsúlyú pelyva szétszóródik, a nehezebb búzaszemek pedig a földre hullnak és megmaradnak. Az eljövendő nagy rostálás során a pelyvát bármely tantételbeli „szél” szétszórja, s így akik hajlandók

megalkudni a világgal és elhagyják az igazságot, azok elszakadnak Isten népétől.

Ellen White hozzáteszi: „Akik lépten-nyomon beadják a derekukat a világ követelményeinek, és a világi szokásokhoz szabják magukat, könnyebben behódolnak a földi hatalmaknak, mintsem hogy kitegyék magukat a gúnynak, sértegetésnek, a börtönnel és halállal való fenyegetésnek... S ekkor különítik el a gyülekezetekben az aranyat a salaktól” (*Bizonyágtételek a gyülekezeteknek*, 5. köt., 81. o.).

Figyeljük meg, hogy az aranyat a gyülekezetekben különítik el a salaktól. A maradék megmarad. Sem a Bibliában, sem Ellen G. White írásában nem találunk arra utaló bizonyítékot, hogy Isten egy új mozgalmat, vagy egyházon kívüli közösséget fog létrehozni.

Az egyház szervezete

Isten egyházzal kapcsolatos tervére vonatkozóan jelenti ki Pál apostol: „Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az ige által, hogy majd önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef 5:25-27).

Az egyház Krisztus menyasszonya, akit szeret. Ha Krisztus szereti az egyházat, vajon nem kelene nekünk is szeretnünk azt? Mit éreznél, ha valaki folyamatosan kritizálná a házastársadat? Bizonyára fájdalmat, hisz téged is érint, megsebez. De vajon ez azt jelenti, hogy a férjed vagy a feleséged mindig csak helyesen jár el? Semmiképpen. Az egyház vezetősége sem tökéletes, és néha hibákat is elkövet. A fentiekben olvastuk Ellen White kiegyensúlyozott kijelentését, ahol az író két fontos igazságra világít rá:

1. Az egyház nem teljes mértékben olyan, amilyennek elvárja Isten.
2. Ellen White határozottan kijelenti, hogy az egyházban is van gonoszság, de Isten mégis az egyházat fogja felhasználni, hogy világosságot árásson a világra. Az egyház Krisztus figyelmének középpontjában áll.

Tartsuk szem előtt az alábbi kijelentést: „Van-e Istennek élő egyháza? Igen, Istennek van egyháza, de küzdő, harcoló egyháza még nem a diadalmas egyház. Fájlaljuk, hogy vannak fogyatékos tagjaink, hogy konkoly is nő a búza között... Noha az egyház bajokkal küzd, s küzdeni fog egészen a világ végéig, mégis ezekben az utolsó napokban az

**MOST KELL
EGYESÜLNÜNK
ISTEN NÉPÉVEL,
HOGY HIRDES-
SÜNK A TÉVELYGŐ
ÉS HALDOKLÓ
VILÁGNAK ISTEN
KEGYELMÉNEK,
KRISZTUS MEG-
VÁLTÓ ÁLDOZA-
TÁNAK, FŐPAPI
SZOLGÁLTÁ-
NAK ÉS KÖZELI
ELJÖVETELÉ-
NEK ÜZENETÉT.**

egyház a világ világossága, mert a világot beszenyeyezte, és erkölcsében megrontotta a bűn. Az egyház, erőtlenségében és fogyatékoságában, noha feddésre intésre és tanácsra szorul, mégis az egyedüli célpont a földön, Krisztus legfőbb gondviselesének részese” (*Bizonyságtételek a lelkészeknek*, 45, 49. o.).

Csak egyedül Isten tévedhetetlen, de vajon ebből az következik, hogy el kell hagynunk az egyházat, vagy új szervezetet kell alapítanunk, ha a vezetőség hibákat követ el? Semmiképp. Miért nem? Azért, mert a fenti idézet alapján az egyházat Krisztus fogja megszentelni. Ő fogja megtisztítani. Nagyon tetszik, amit Ellen White mond erről: „Nem kell attól félni és abban kételkedni, hogy a munka nem lesz eredményes. Isten áll a mű élén, és Ő mindent elrendez majd. Ha a dolgoznak igazításra van szükségük a munka vezetésében, Isten majd közbeszól és helyrehoz minden rosszat. Higgyünk abban, hogy Isten biztonsgal révbe vezeti a népét hordozó hajót” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. köt., 390. o.).

Valóban elkerülhetetlenül heves vihar közeledik, de a hajóból nem most kell a cápáktól hemzsegő vízbe ugranunk. Isten áll a kormánynál. Ő irányítja művét. Ő fogja helyes irányba terelni a hajót, Ő fogja megtisztítani az egyházat.

Egyesek így érvelhetnek: „Mit értünk egyház alatt? Hát nem azt mondja Ellen White *Az apostolok története* című könyvében, hogy az egyházat a hűséges lelkek alkotják?”

Ezzel a kijelentéssel gyakran utalnak arra némi, hogy nincs szükség az egyházszervezetre. Ellenben itt egy szó sem esik az egyházszervezetről. Természetesen az egyházat hűséges lelkek alkotják, viszont ebből semmiképp sem kell arra következtetni, hogy az egyház független csoportok rendezetlen halmaza. Figyeljük meg az alábbi, erőteljes kijelentéseket:

„Ő, mint örvendene a Sátán, ha erőlködése sikerrel járna, ha befurakodhatna a nép közé, és széthúszhatná a munkát, amikor a megalapozott szervezet feltétlen szükséges. Ez lesz a legnagyobb erő, mely kizárja a hamis kiállításokat, s megcáfolja az Isten Igéje által jóvá nem hagyott követeléseket. Tartsuk szorosan a gyeplőt, hogy ne hulljon szét a szervezet, melyet bölcs, gondos munkával építettek föl. Nem szabad most szabad kezét adni a rendezetlenség elemeknek, akik meg szeretnék kaparintani a mű vezetését.

Néhányan fölvetették a gondolatot, hogy mivel közeledünk az idők végéhez, Isten minden gyermeke bármiféle vallásos szervezettől függetlenül fog munkálkodni. Holott az Úr utasított en-

gem, hogy ebben a munkában olyan nincs, hogy mindenki független legyen” (*Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 9. köt., 257–258. o.).

Nem is fogalmazhatna érthetőbben az ihletett írás!

És íme, egy újabb határozott kijelentés: „Nem léphetünk le az Úr által készített alapokról. Nem léphetünk be semmilyen új szervezetbe, mert az egyenlő lenne az igazság elhagyásával” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. köt., 390. o.).

Isten egyháza nem vall kudarcot

Isten fel fogja használni a bibliai próféciaik maradványát, hogy véghez vigye a rá bízott feladatot. Céljai nem maradnak megvalósíthatlanul. Népe fel fog emelkedni elhívásának magaslatára, és véghez viszi küldetését. Lesz egy nagy rostálás, és sokan elhagyják majd az egyházat. Fel vagyunk szólítva, hogy védelmezzük az igazságot és a feddhetetlenséget, amikor a többség távozik. Isten terve azonban beteljesül. Céljai győzedelmeskedni fognak, és a föld betelik Isten dicsőségének ismeretével.

Isten végidőben élő népe a Szentlélek erejével fogja hirdetni Isten kegyelmét és igazságát egészen a föld végső határáig. Nem most van az ideje annak, hogy társuljunk a kritizálókkal, vagy hogy egyesüljünk a szakadókkal. Most annak van az ideje, hogy egyesüljünk Isten hűséges népével, és a Szentlélek ereje által hirdessük Urunk vég idejének üzenetét, hogy a mű mielőbb befejeződjön, és mi hazamehessünk mennyei otthonunkba.

Sátán minden tőle telhetőt megtesz, hogy elvonja figyelmünket a feladatunktól, attól, hogy elvigyük a veszendő embereknek a hármasszangyalit üzenetet. Most kell egyesülnünk Isten népével, hogy hirdessük a tévelygő és haldokló világnak Isten kegyelmének, Krisztus megváltó áldozatának, főpapi szolgálatának és közeli eljövételének üzenetét. Nem annak van az ideje, hogy megfertőzzön a széthúzás és a kritizálás vírusa. Annak van itt az ideje, hogy térdre boruljunk, és imádkozzunk a Szentlélek kitöltéséért, hogy legyen erőnk sikerrel véghez vinni az Istentől kapott feladatot.

Nem szeretnél csatlakozni hozzám és kérni Istent, hogy árássa ki Szentlelkét az életedre, és ültessen beléd még nagyobb vágyat arra, hogy a mi Urunk tanúja légy a föld történelmének e jelentőségteljes időszakában? ■

NEM ANNAK VAN AZ IDEJE, HOGY MEGFERTŐZZÖN A SZÉTHÚZÁS ÉS A KRITIZÁLÁS VÍRUSA. ANNAK VAN ITT AZ IDEJE, HOGY TÉRDRE BORULJUNK, ÉS IMÁDKOZZUNK A SZENTLÉLEK KITÖLTÉSÉÉRT, HOGY LEGYEN ERŐNK SIKERREL VÉGHEZ VINNI AZ ISTENTŐL KAPOTT FELADATOT.

Mark Finley, evangélista, gyülekezetalapító, a Generál Konferencia elnökének asszisztense

ADVENTISTA MÉDIAKÖZPONT – KÜLDETÉS ÉS SZENVEDÉLYES SZOLGÁLAT AZ ÉLETÉRT

Mivel mi, az Adventista Médiaközpont munkatársai tudatában vagyunk a megtisztelő elhívásnak, miszerint hirdetniünk kell a hármias angyali üzenetet (Jel 14) a „föld végső határáig” (Csel 1:8), felelősségteljesen, hittel és lelkesedéssel válaszoltunk a Magasságostól kapott ünnepélyes elhívásra (Zsolt 7:17). Ennek érdekében a műsorok készítésénél minden nap arra törekszünk, hogy a Reménység Hangja Rádió hallgatói, a Reménység TV nézői és az online térben követők – legyen szó az említett adók közösségi oldalai vagy a Hope Discovery követőiről – megismerjék a Szentírást, elfogadják az igazságot, és azzal a tudattal éljék az életüket, hogy Jézus Krisztus nemsokára visszajön.

Az Adventista Médiaközpont egyik célja, amire az Uniótól kapott felhatalmazást, a Reménység Akadémia (jelenleg *Sola Scriptura*) megalapítása, amelynek az a rendeltetése, hogy a médiatartalmakat közelebb vigye műsoraink nézőihez, hallgatóihoz bibliatanulmányok és a Szentíráshoz kapcsolódó tartalmak révén, ezzel is hozzájárulva a Hetednapi Adventista Egyház missziós törekvéseihez.

Meggyőződésem, hogy mindazokat, akik az új koordinációs csoporthoz tartoznak, akiket az alábbiakban megfokok említeni, és akik a maguk során be fogják mutatni az általuk irányított osztályok látásmódját, fűti a vágy, hogy egyesült erővel és személyes érdekektől mentesen szolgáljanak Istenért és az egyházáért.

Nagy örömmre szolgál tehát, hogy bemutathatom a munkatársaimat: **Cristina Işvan**, a Reménység TV programigazgatója; **Florin Matei**, a Reménység Hangja Rádió programigazgatója, a lelki és áhítatos tevékenységek felelőse; **Amota Lóránt**, a magyar nyelvű műsorok főszerkesztője; **Beatrice Lospa**, a Reménység Akadémia igazgatója; **Peli Attila**, az Innováció és Promóciós Osztály, valamint a Hope Discovery igazgatója; **Ovidiu Codreanu**, gyártásvezető; **Ana-Maria Sandu**, az Emberi Erőforrások és az Adminisztrációs Osztály menedzsere; és nem utolsósorban **Irina Maria**, gazdasági igazgató. ■

Isten minket, a Reménység TV szerkesztőit erkölcsileg, társadalmilag, gazdaságilag és politikailag zavaros időkben – meggyőződésünk szerint az *utolsó időben* – elhívott, hogy felelősséget rójon ránk, ugyanakkor nagy előjogokban is részesítsen minket. Nagy kihívás meghívottakat és témákat találni, műsorokat összeállítani, műsorrácsot tervezni úgy, hogy minél jobban megfeleljünk a nézők szükségleteinek, ugyanakkor hatékony eszközök is legyünk, akik által az Adventista Egyház hirdetheti az evangéliumot országunkban és a diaszpórában.

Íme, néhány adat a novemberi műsorrácssal kapcsolatosan: 75 egyszeri műsor és heti rovat; 45 műsorvezető, akiknek közel fele önkéntes; napi több mint 10 órányi műsorgyártás; heti 21 óra élő adás és 10 óra zene. A számadatokon túl azonban azt hiszem, hogy bölcsen és bátran kijelenthetjük: nem csupán egy helyes életelvet hirdető tévéadó vagyunk, hanem egy keresztény adventista tévécsatorna, ezért, amit az egészségről, nevelésről, erkölcsről, vallásról, kultúráról, politikáról vagy gazdaságról sugárunk, nemcsak annak az eredménye, hogy profi munkát végzünk, vagy legalábbis erre törekszünk, hanem mindez a Bibliából ihletődött életfilozófia gyümölcse, ami adventista azonosságunkat igazolja. Véleményem szerint minden más csatornától vagy az egész román médiától eltérően, a Reménység TV egy olyan megoldás, amit a gondviselő Isten kínált fel egyháza számára az evangélium hirdetése céljából. Azért imádkozom, hogy ez mindannyiunk munkája által megvalósuljon, az Ő akarata szerint. ■

Cristina Işvan, a Reménység TV programigazgatója

Örömmel osztom meg önökkel a gondolataimat rádiós utazásunkról és Isten utáni folyamatos vágyakozásunkról. Valahányszor Órá gondolván gyűlünk össze, mintha közelebb kerülnénk a mennyhez. A Reménység Hangja Rádióadó teljes történelmének értékes pillanataival, ihletést és vigaszt nyújtva, belopta magát a szívünkbe. Remélem, hogy mindig az életünk része marad, és békét, örömet hoz a mindennapjainkba. A jövőre nézve teljesen

Különleges tisztelettel az Úrban, **Costi Gogoneață**,
az Adventista Médiaközpont igazgatója

új, érdekesítő műsorokat készítünk olyan műsorvezetőkkel, akik örömmel és mosolyogva köszöntik önöket, és lelket melengető gondolatokat közölnek. E kihívásokkal teli világban rádióadónk a nyugalom oázisává válhat, ahol önök újra megtalálják az egyensúlyt és a reménységet. Szeretnénk új hangokat sugározni a rádió hullámhosszán, és olyan témákat érinteni, amelyek segítenek jobban megértenünk mind a világot, mind pedig Istent.

És ha már Istent említettem, a hallgatóknak tudniuk kell, hogy a műsorvezetőket is ugyanaz a mélységes vágy fűti, hogy megismerjék Isten útjait. Az Adventista Média-központban tartott áhítatok során megállunk, hogy újra lelki erőt nyerjünk a hit útján való továbbhaladáshoz. A jövőre nézve több ilyen találkozót szeretnénk szervezni úgy személyesen, mint az online térben, ahol imában és áhítatban egyesülhetünk. Olyan embereket hozhatunk így össze, akik nemcsak beszélnek a hitről, hanem azt naponta meg is élik, és hiteles példát nyújtanak arra vonatkozóan, hogy miként engedjük magunkat Istentől vezetett.

Búcsúzom a legszebb gondolatok hullámhosszán, és kívánok önöknek derűs, fényes és békességes napokat! ■

Florin Matei, a Reménység Hangja Rádió programigazgatója

A Reménység TV magyar szerkesztőségének feladata vallásos és lelki tévéműsorok sugárzása a magyar közösség számára. Magyar műsorokat 2010 óta sugárzunk. Jelen pillanatban naponta 18 órától láthatók az adásaink román nyelvű feliratozással, amit másnap 13 órától megismétlünk. A magyar szerkesztőség munkáját három szerkesztő látja el: vasárnap Babos Renáta „Láthatár” című műsora családi életet és élettapasztalatokat mutat be, hétfőn pedig a „Reménység” című ifjúsági műsort sugározzuk. Keddtől péntekig Amota Lóránt a „Keresztút” című műsorában lelki beszélgetésekkel és prédikációkkal várja a nézőket, valamint a romániai magyar adventista gyülekezetek életéből mutat be különböző eseményeket.

Szombat délután pedig László Varga Zoltán „Bátrán a jövőbe” című, bibliai témájú műsorai kerülnek sugárzásra.

A magyar szerkesztőség fontosnak tartja a Bibliára és a Jézus visszajövetelére alapuló evangélium hirdetését. Hálásak vagyunk Istennek ezért az elhívásért, ugyanakkor megköszönjük az Adventista Egyház tagjainak és nézőinknek, hogy imáikban támogatnak bennünket. ■

Lorant Amota, a magyar nyelvű műsorok főszerkesztője

A bibliai oktatás terén végzett 24 éves tevékenység után a Sola Scriptura átalakul, és a Reménység Akadémia immár egy új fejezetet nyit, a lelki nevelés modern elvárásaihoz igazodva. A 2025-ös évre a Reménység Akadémia, a teológiai forrásanyagok és a digitális keresztény nevelés iránti egyre nagyobb igényhez igazodva, új megközelítést próbál alkalmazni, miközben hű marad a *Sola Scriptura* alapelveihez, amely szerint az igazság egyetlen tévedhetetlen forrása a Szentírás.

A digitális korszakban az Isten-ismeretet immár nem korlátozza sem idő, sem tér. Ebben a helyzetben a Reménység Akadémia meghívja önöket, hogy látogassák meg az eLearning platformot és interaktív weboldalt, amely video-tanfolyamok és bibliatanulmányok elérését teszi lehetővé bárhol a világon.

Digitális eszközök segítségével, interaktív módon fejezzük fel a Szentírást, online beszélgetéseken, kiérté-

kelőkön veszünk részt, kérdéseket tehetünk fel, választ kaphatunk, és a modern életvitel forgatagában a keresztény tanítás közelében maradhatunk. Ezenfelül a Reménység Akadémia szeretne találkozókot szervezni a helyi közösségekkel is.

A Reménység Akadémia eltökélten kiáll Isten Igéje mellett, s így a lelki nevelés és a hitbéli növekedés hatékony eszközévé válhat.

E bizonytalan világban célunk egy biztonságos digitális teret létrehozni, ahol a felhasználóink nemcsak bibliai tanításokat, hanem lelki erőforrásokat, időszerű kérdésekre válaszokat, támogatást és hitközösséget találnak.

Kövessétek a Reménység TV és a Reménység Hangja Rádió műsorait, hogy minden információt megkaphassatok a Reménység Akadémia által szervezett tanfolyamokról, rendezvényekről és találkozókról. ■

Beatrice Lospa, az Academia Speranța igazgatója

A napról napra változó világban Isten műve nem haladhat mindig ugyanazokkal az eszközökkel, ezért új utakra és módszerekre van szükségünk, hogy eljussunk az emberekhez. Az innováció már nemcsak választható lehetőség, hanem a folyamat szerves része.

Sőt, néhány évtizede olyan korszakban élünk, ahol a csomagolás legalább olyan fontos, mint maga a termék.

Akik ezt nem értik meg, abban a veszélyben vannak, hogy a „nyakukon marad az áru”, legyen az bármilyen jó minőségű.

Az Innováció és Promóciós Osztály – amelyet Daniel Scripcariu, Mioara Mihai, Giuliano Enache és Peli Attila alkotnak – az Adventista Médiaközpont révén próbálja ezekhez a realitásokhoz igazítani az Úr munkáját, hogy az evangélium eljusson a huszonegyedik század emberéhez, különösen a fiatal nemzedékhez.

A Hope Discovery platform (amely hamarosan megújul – légy tehát résen!), valamint a Reménység TV és a Reménység Hangja Rádió telefonos applikációi szintén ezen erőfeszítésekhez igazodva próbálnak lépést tartani a folyamatosan változó időkkel.

Imádkozzatok érettünk, miközben új, még felfedezetlen területekre lépünk, amelyek messze meghaladják a képességeinket és a felkészülésünket! ■

Peli Attila, az Innováció és Promóciós Osztály, valamint a Hope Discovery igazgatója

Habár a közvetlen kollégáim nem láthatók a képernyőn, mivel a munkájukat nem az első vonalban végzik, a műszaki és a gyártási osztály elengedhetetlen az Adventista Médiaközpont tevékenysége szempontjából. Technikusaink felelnek a műsorszóró eszközök, a stúdió és az infrastruktúra karbantartásáért és működtetéséért. A csapathoz különböző területen tevékenykedő személyek tartoznak: szoftver-fejlesztők, rendezők, operátorok, hangmérnökök, szerver-karbantartók, video- és hanganyag-szerkesztők, akik magas műszaki színvonalon biztosítják a műsorok elkészítését és sugárzását. A stúdiók beállításától és a szükséges eszközök biztosításától kezdve, a hosszú utazásokon, az országos terepmunkákon át egészen a szinte folyamatos stúdiómunkáig, minden apró részletet szem előtt tartva biztosítják a legjobb minőségű műsorgyártást.

A műszaki csapat tevékenységére nézve elengedhetetlen a technológiai újításokhoz való alkalmazkodás. Csapatunk folyamatosan befektet a szakmai képzésekbe és a korszerű eszközökbe, hogy a Reménység TV versenyképes maradjon a médiapiacon. Ezenfelül szintén a technikai osztály foglalkozik az adások alatt felmerülő technikai problémák orvoslásával. Legyen szó különböző eszközök meghibásodásáról vagy az internet kapcsolat fennakadásairól, munkatársaink készen állnak azonnal beavatkozni, hogy a minimálisra csökkentsék a hibák hatását a műsorok sugárzására nézve. Vannak válsághelyzetek is, amikor néha az idő vagy az anyagiak szorításában kell cselekednünk, de a csapat lelkesedése, szakértelme és küldetéstudata erőt és ihletést nyújt, amiért hálát adunk Istennek. ■

Ovidiu Codreanu, gyártásvezető

Az Online és Marketing Osztály célja küldetésünk és műsoraink népszerűsítése és értékesítése. Az Adventista Médiaközpont Online és Marketing Osztálya az alábbiakban említett stratégiák által növelheti „láthatóságát”, építhet hűségesebb közösséget, és járulhat hozzá ahhoz, hogy küldetésünknek eleget téve terjesszük a keresztény értékeket.

A modern társadalomban egy szilárdan megalapozott online ügyosztály abszolút elengedhetetlen a médiatermékek gyártása szempontjából, és a promóciós környezet függvényében különböző rendeltetéseknek felelhet meg. Az Online Osztály foglalkozik a tevékenységek megszervezésével, és a digitális térben zajló kapcsolattartással. Próbálunk online tartalmakat készíteni közvetlenül az „utcán”, az események sűrűjében vagy az Adventista Médiaközpont stúdióiban. Célunk az, hogy egyedi módon magunkhoz vonzzuk a nézőket. Figyelemmel követjük a weboldal és a közösségi oldalak teljesítményeit, hogy a célközönségünkhöz igazíthatassuk a tartalmakkal kapcsolatos stratégiánkat, ugyanakkor valós visszajelzéseket várunk a felhasználóktól a tartalmak és a szolgáltatások folyamatos fejlesztése érdekében. Az ihletett anyagok, mint például a keresztény értékekkel összhangban álló cikkek, kisfilmek vagy biztonságtevés készítése, aktív felhasználói felületek létrehozása és kezelése a közösségi oldalakon, ahol közösséget építhetünk és kapcsolatot tarthatunk fenn a nézőkkel – íme, csupán néhány célkitűzésünk, amelyek segítségével szeretnénk minél szélesebb nézői réteget megszólítani.

Ami pedig a Marketing Osztály hatékonyságát illeti, fontos szervezetünk küldetéséből és értékeiből kiindulunk, és azokra a tartalmakra és tevékenységekre összpontosítunk, amelyek a missziókat tükrözik. Tervezzük az Adventista Médiaközpont által hirdetett elvekkel összhangban lévő reklámkampányok bevezetését. Mivel a keresztény világ által értékelt minőségi tartalmakat gyártunk, szeretnénk olyan cégek és minőségi termékek közelébe férközni, amelyek hitelesek is.

A reklámokból származó összegeket a jelenlegi és az újonnan tervezett műsorok készítésére fogjuk felhasználni. Célunk tematikus kampányokat szervezni fontosabb közösségi eseményekre vagy projektekre építve. Várjuk a nézői visszajelzéseket, a nézettségi mutatókat, a közvéleménykutatásokat, a hozzászólásokat és a közvetlen párbeszédet, melyek révén szeretnénk még jobban megérteni nézőink szükségleteit és elvárásait.

Ebben a világban, ahol egyre inkább a mesterséges intelligencia az emberi kezdeményezések hangadója, mi továbbra is hiszünk, hogy Isten a bölcsesség legfontosabb forrása, ezért is kérjük önöket, hogy imáikkal támogassanak bennünket. ■

Sorin Dinu, az Online és Marketing Osztály igazgatója

Az adventista Médiaközpontnál szerzett 20 éves tapasztalatom segített tudatosítanom, hogy ennek az intézménynek a szívét-lelkét emberek alkotják, és hogy a csapatmunka elengedhetetlen küldetésünk teljesítése szempontjából. Munkaközösségünket jelen pillanatban nagyjából 80 alkalmazott és külső munkatárs alkotja, akik közé tartozik az a 10 személy is, akik a helyi stúdióinkban, Sucsáván, Temesváron, Bákóban, Brassóban, Kolozsváron és Konstancán dolgoznak. Rajtuk kívül legalább 20 önkéntes támogatja a munkánkat, akiknek hálásak vagyunk az erőfeszítéseikért és értékes hozzájárulásaiért. Naponta tanúja lehetek annak, ahogy a munkatársaim odaadása és szenvedélyes munkája hozzájárul a reménység terjesztéséhez, ami megerősíti abbéli meggyőződésemet, hogy az általunk sugárzott műsorok által életet változtathatunk meg.

Jézus kiváló példát nyújtott, amikor értéket tulajdonított az embereknek, hogy együtt dolgozhasson velük egy magasabb cél érdekében, és én azt szeretném, hogy pontosan erre a modellre alapozunk. Az én feladatom nem csupán a csapat támogatása és annak biztosítása, hogy mindenki értékelve és támogatva érezze magát, hanem az is, hogy odafigyeljek a mindennapi tevékenységek jó előmenetelére, észrevegyem a felmerülő problémákat, és működőképes megoldásokat találjak, hogy mindannyian örömmel és odaadóan eleget tehesünk küldetésünknek.

Töretlenül hiszem, hogy amikor mindenki értékelve, meghallgatva és támogatva érzi magát, nemcsak hatékonyan tudunk dolgozni, hanem életet is képesek leszünk megváltoztatni, és világosságot árasztani mindenkinek, ahol szükség van rá. Együtt, egyazon hit és küldetés köré egyesülve hinthetjük az isteni reménységet és szeretetet azon emberek szívébe, akik látnak és hallgatnak bennünket. ■

Ana-Maria Sandu, az Emberi Erőforrások és az Adminisztrációs Osztály menedzsere

Amennyei számítás nem egyezik a mienkkel. Emberi szemszögből nézve korlátozottak az anyagi erőforrások, Istennél azonban minden lehetséges, és az „olaj nem fogy el”. Eddigi utazásom során megtapasztalhattam, hogy Isten jelen van, és mindent lehetővé tesz annak érdekében, hogy az Adventista Médiaközpontnak és a különböző osztályoknak ne kelljen abbahagyniuk a jó hír terjesztését. Kívánom, hogy munkatársaimmal együtt mindannyian elvégezzük a ránk háruló munkát, és hozzájáruljunk a ránk bízott küldetés teljesítéséhez. ■

Irina Maria, gazdasági igazgató

A Speranța TV és a Vocea Speranței Rádió archivált műsorait a mellékelt QR-kódok beolvasásával érhetik el.

ISMERD FEL A BIBLIAI SZEMÉLYEKET!

Az alábbi kijelentések egy-egy bibliai személyre utalnak. Írd a megfelelő helyre az azonosított személy nevét, a kockába pedig rajzolj egy olyan tárgyat, amely az illető személy életéhez kapcsolódik.

Végül a szülők, nagyszülők vagy szombatiskolai tanítók beszéljenek a gyermekeknek az említett bibliai személyekről, valamint életük tanulságairól. Ez az oktató és szórakoztató játék segít a gyermekeknek megismerni a bibliai személyiségek életét!

**OLVASOK ÉS
FELFEDEZEK**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermekosztálya
igazgatójának asszisztense

1. **Bárkát épített.**
A bárkája tele volt állatokkal.

— — —

2. **Egy kis kavicssal győzött le egy óriást.**
Király volt.

— — — — —

3. **Kivezette Izrael népét Egyiptomból.**
Két kőtáblát kapott a hegyen

— — — — —

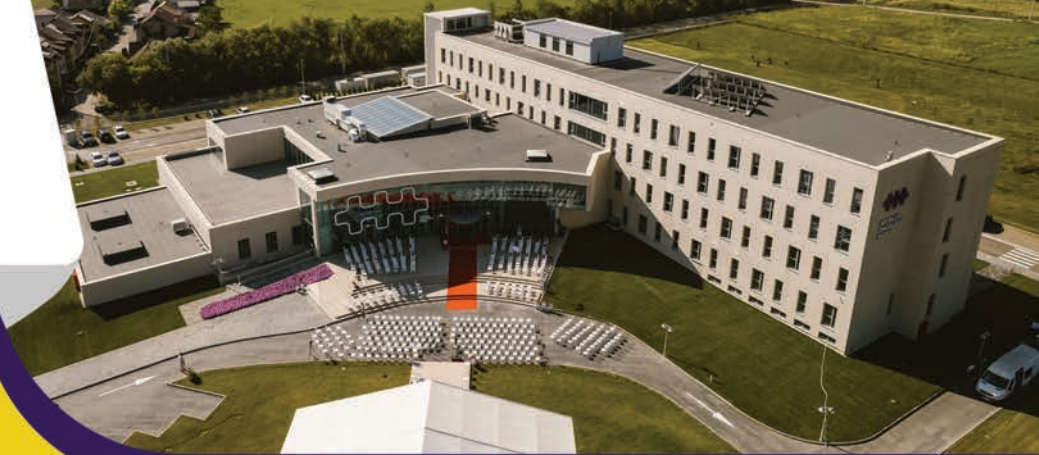
4. **Jézus édesanyja volt.**
Álmában egy angyalt látott.

— — — — —

5. **Lenyelte őt egy hal.**
Próbált kibújni az isteni parancs alól.

— — — — —

Megoldás: 1. Noé; 2. Dávid; 3. Mózes; 4. Mária; 5. Jónás.

„Adjatok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok az Úrnak tiszteletet és dicséretet!” (Zsoltár 29:1)

AZ ASi ROMÁNIA ORSZÁGOS KONVENCÍÓJA

Dicsérjétek az Urat!

Különleges meghívott

François Louw

A Vista Clinic (pszichiátriai
kórház) igazgatója
Dél-Afrika

Különleges meghívott

**Dr. Andetta
Hunsaker**

az ASi Amerika
elnöke

RAB Eseményközpont, Marosszentgyörgy

Péntek, 2024. november 22., 19⁰⁰ órától

Szombat, 2024. november 23., 10⁰⁰ órától. Hangverseny 19⁰⁰ órai kezdettel

Telefon: 0746 259 394 | E-mail: office@asiromania.ro | www.asiromania.ro

